

Bruselj, 21.12.2016
COM(2016) 819 final

2016/0412 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzajemnem priznavanju odredb o zamrznitvi in zaplembi

{ SWD(2016) 468 final }

{ SWD(2016) 469 final }

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Eden od glavnih motivov kriminalne dejavnosti je finančni dobiček. Zato je odvzem dobička, pridobljenega s kriminalno dejavnostjo, in zagotavljanje, da se kriminal ne spleča, zelo učinkovit mehanizem za boj proti kriminalu. Namen zaplembe sredstev, pridobljenih s kriminalno dejavnostjo, je preprečevanje kriminala in boj proti njemu, vključno z organiziranim kriminalom, ter zagotavljanje dodatnih sredstev za naložbe v dejavnosti preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ali druge pobude na področju preprečevanja kriminala in za odškodnine žrtvam. Zamrznitev in zaplemba sredstev je tudi pomembno orodje v boju proti financiranju terorizma. Teroristični napadi v letih 2015 in 2016 v Evropski uniji in zunaj nje so poudarili nujno potrebo po preprečevanju terorizma in boju proti njemu. Za obravnavo izziva glede onemogočanja financiranja terorizma in njegovih tesnih povezav z mrežami organiziranega kriminala so potrebni odločni, hitri in skladni ukrepi za posodobitev zadevne zakonodaje, zagotovitev njenega izvajanja ter boljše sodelovanje na ravni držav članic in tudi širše.

V evropski agendi za varnost z dne 28. aprila 2015¹ je bila poudarjena potreba po ukrepih za učinkovitejšo in celovitejšo obravnavo financiranja terorizma. Ena od opredeljenih prednostnih nalog je razbitje mrež organiziranega kriminala in onemogočanje načinov njihovega financiranja. V zvezi s tem se v evropski agendi za varnost pripisuje strateški pomen tudi potrebi po izboljšanju vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi.

Po nedavnih raziskavah² naj bi se na nezakonitih trgih v Evropski uniji ustvarilo približno 110 milijard EUR, tj. približno 1 % BDP EU v letu 2010. Čeprav so obstoječi statistični podatki omejeni, pa se v EU trenutno odvzame samo majhen delež premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, saj 98,9 % ocenjenega dobička od kriminalnih dejavnosti ni zaplenjenega in ostane na voljo storilcem kaznivih dejanj. Da bi se zaplenilo več sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem, je potreben delujoč sistem za odvzem teh sredstev. To vključuje učinkovit okvir za vzajemno priznavanje odredb o zamrznitvi in zaplembi. Zakonodaja o vzajemnem priznavanju odredb o zamrznitvi in zaplembi na ravni EU sicer obstaja, vendar je pomanjkljiva in zastarela ter vsebuje vrzeli, ki jih lahko storilci kaznivih dejanj izkoriščajo. Evropska unija je priznala pomen zaplembe sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem. Po sprejetju sklepov Evropskega sveta v Tampereju leta 1999 so bili v obdobju 2001–2006 sprejeti štirje zakonodajni instrumenti o zamrznitvi in zaplembi, vključno z dvema instrumentoma vzajemnega priznavanja, pri čemer vsi (vsaj delno) še vedno veljajo³.

Vzporedno s tem so potekala prizadevanja za okrepitev identifikacije in sledenja premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in predmetov, ki so bili uporabljeni za

¹ COM(2015) 185 final. Glej tudi sporočilo z naslovom „Izvajanje evropske agende za varnost z namenom boja proti terorizmu ter utiranja poti k učinkoviti in pravi varnostni uniji“ (COM(2016) 230 final, str. 13).

² Europol, Criminal asset recovery in the EU (Odvzem sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem, v EU), raziskava statističnih podatkov za obdobje 2010–2014, glavne ugotovitve, str. 4; glej tudi poročilo v okviru projekta Organised Crime Portfolio, 2015, From Illegal Markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe (Od nezakonitih trgov do zakonitih podjetij: portfelj organiziranega kriminala v Evropi), <http://www.ocportfolio.eu/>.

³ Glej oddelek 3.3 o pravnem okviru EU.

kazniva dejanja. Sklep Sveta 2007/845/PNZ⁴ določa ustanovitev uradov za odvzem premoženjske koristi v vseh državah članicah.

Po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe je zaplemba kot učinkovit instrument za boj proti organiziranemu kriminalu postala strateška prednostna naloga na ravni EU. Direktiva 2014/42/EU določa skupna minimalna pravila za zamrznitev in zaplembo predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji.

Evropski parlament in Svet sta ob sprejetju Direktive 2014/42/EU v skupni izjavi pozvala Komisijo, naj „[g]lede na potrebo po vzpostavitvi celovitega sistema za zamrznitev in zaplembo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in pripomočkov za kazniva dejanja v EU [...] čim prej predstavi zakonodajni predlog o vzajemnem priznavanju sklepov o zamrznitvi in zaplembi“⁵. Ta poziv je bil ponovljen ob različnih priložnostih med dvostranskimi stiki in na sestankih strokovnjakov.

V tej skupni izjavi sta Evropski parlament in Svet Komisijo pozvala tudi, naj analizira izvedljivost, možnost in morebitne koristi uvedbe skupnih pravil o zaplembi brez kazenske obsodbe ob upoštevanju razlik med pravnimi tradicijami in sistemi držav članic. Da bi Komisija opravila to analizo, je septembra in novembra 2016 organizirala srečanja strokovnjakov. Analizo izvedljivosti namerava objaviti v letu 2017.

Komisija je v sporočilu Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 2. februarja 2016 o akcijskem načrtu za okrepitev boja proti financiranju terorizma⁶ poudarila, da je treba zagotoviti, da se storilcem kaznivih dejanj, ki financirajo terorizem, odvzamejo sredstva. Zavezala se je, da bo do konca leta 2016 okrepila vzajemno priznavanje odredb o zamrznitvi in zaplembi sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem. Poudarjeno je bilo, da je „[k]ljučni element okvira za varnost [...] vzajemno priznavanje sodb in sodnih odločb“.

Evropski parlament je oktobra 2016 v okviru poročila poslanke Evropskega parlamenta Laure Ferrare o boju proti korupciji ponovno pozval Komisijo, naj predloži predlog o okrepitvi vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi⁷.

Ta pobuda je odziv na ugotovljene pomanjkljivosti obstoječih instrumentov vzajemnega priznavanja⁸ in na te pozive. Temelji na obstoječi zakonodaji EU o vzajemnem priznavanju odredb o zamrznitvi in zaplembi ter obravnava dejstvo, da so države članice razvile nove oblike zamrznitve in zaplembe sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem. Prav tako upošteva razvoj dogodkov na ravni EU, vključno z minimalnimi standardi za odredbe o zamrznitvi in zaplembi iz Direktive 2014/42/EU. Medtem ko Direktiva izboljšuje nacionalne možnosti za zamrznitev in zaplembo sredstev, je namen predloga izboljšati čezmejno izvrševanje odredb o zamrznitvi in zaplembi. Oba instrumenta skupaj bi morala prispevati k učinkovitemu odvzemu sredstev v Evropski uniji.

⁴ Sklep Sveta 2007/845/PNZ z dne 6. decembra 2007 o sodelovanju med uradi za odvzem premoženjske koristi držav članic na področju sledenja in identifikacije premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali drugega premoženja, povezanega s kaznivimi dejanji (UL L 332, 18.12.2007, str. 103).

⁵ Dokument Sveta 7329/1/14 REV 1 ADD 1. Poleg tega je Posebni odbor Evropskega parlamenta za organizirani kriminal v končnem poročilu z dne 11. junija 2013 pozval tudi k sprejetju evropske zakonodaje, ki bo zagotavljala celovito uporabo obstoječih instrumentov vzajemnega priznavanja in takojšnjo izvršljivost odredb o zaplembi, glej <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP/TEXT+TA+P7-TA-2013-0245+0+DOC+XML+V0//SL>.

⁶ COM(2016) 50 final, poglavje 1.3.

⁷ Poročilo Laure Ferrare, ki ga je odbor LIBE sprejel 7. oktobra 2016.

⁸ Glej oddelek 4 ocene učinka.

- **Skladnost z obstoječim pravnim okvirom EU s področja zadevne politike**

Sedanji pravni okvir EU je sestavljen iz petih glavnih instrumentov, in sicer iz Sklepa Sveta 2007/845/PNZ o sledenju premoženjske koristi, dveh instrumentov vzajemnega priznavanja in dveh usklajevalnih ukrepov. Obe vrsti instrumentov se med seboj dopolnjujeta in sta potrebni za zagotovitev delujočega sistema za odvzem sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem.

Instrumenta vzajemnega priznavanja:

Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji⁹ in **Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ** z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi¹⁰ sta namenjena olajševanju odvzema sredstev v čezmejnih primerih.

Oba okvirna sklepa temeljita na načelu vzajemnega priznavanja in delujeta na podoben način. Oba instrumenta zahtevata, da morajo države članice priznavati in izvrševati odredbe o zamrznitvi ali zaplembi, izdane v drugih državah članicah. Odredbe se skupaj s potrdilom posredujejo pristojnim organom države izvršiteljice, ki jih morajo priznati brez nadaljnjih formalnosti in sprejeti potrebne ukrepe za njihovo izvršitev.

Vzajemnega priznavanja ni mogoče zavrniti zaradi odsotnosti dvojne kaznivosti za seznam kaznivih dejanj, ki se v državi izdajateljici kaznujejo z najmanj tremi leti zapora. V drugih primerih se priznavanje lahko zavrne, če kaznivo dejanje, ki ga zadeva odredba o zamrznitvi ali zaplembi, ni kaznivo dejanje v skladu z zakonodajo države izvršiteljice. Okvirna sklepa v nekaterih okoliščinah dopuščata tudi druge razloge za zavrnitev. Oba okvirna sklepa bosta nadomeščena z enotnim instrumentom, tj. s predlagano uredbo.

Usklajevalna ukrepa:

Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji¹¹, zahteva, da morajo vse države članice uvesti učinkovite ukrepe, ki omogočajo običajno zaplembo pripomočkov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, za vsa kazniva dejanja, ki se kaznujejo z odvzgom prostosti za vsaj eno leto. Z navedenim sklepom so bile uvedene tudi določbe o razširjeni zaplembi. Vendar je bila raven uskladitve, ki jo uvaja ta instrument, zelo nizka in ni odpravila razlik med nacionalnimi pravnimi sistemi za zaplembo.

Direktivo 2014/42/EU z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji¹² so morale države članice prenesti do oktobra 2016. Direktiva nadomešča nekatere določbe Okvirnega sklepa Sveta 2005/212/PNZ. Ker se Okvirni sklep 2005/212/PNZ še naprej uporablja za vsa kazniva dejanja, ki se kaznujejo z odvzgom prostosti za vsaj eno leto, Direktiva v zvezi z običajno zaplembo lahko zajema samo t. i. „evropska kazniva dejanja“¹³.

⁹ UL L 196, 2.8.2003, str. 45. Opozoriti je treba, da je bil v zvezi z zamrznitvijo za namene varovanja dokazov Okvirni sklep 2003/577/PNZ nadomeščen z Direktivo 2014/41/EU o evropskem preiskovalnem nalogu.

¹⁰ UL L 328, 24.11.2006, str. 59.

¹¹ UL L 68, 15.3.2005, str. 49.

¹² UL L 127, 29.4.2014, str. 39.

¹³ V skladu s členom 83 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) so evropska kazniva dejanja posebno hude oblike kriminala s čezmejnimi posledicami zaradi narave ali učinkov teh dejanj ali zaradi posebne potrebe po skupnem boju proti njim. Te oblike so: terorizem, trgovina z ljudmi in spolna

Direktiva 2014/42/EU določa minimalna pravila za nacionalne sisteme za zamrznitev in zaplembo, pri čemer zahteva običajno zaplembo in zaplembo vrednosti za evropska kazniva dejanja, med drugim tudi v primerih kazenske obsodbe v okviru postopka v nenavzočnosti. Direktiva določa tudi pravila za razširjeno zaplembo pod določenimi pogoji in omogoča zaplembo v primeru, da kazenska obsodba ni mogoča zaradi bolezni ali pobega osumljenca ali obdolženca. Direktiva prvič omogoča tudi zaplembo sredstev v posesti tretjih oseb. Poleg tega uvaja številne postopkovne zaščitne ukrepe¹⁴, kot so pravica do obveščenosti o izvršitvi odredbe o zamrznitvi, vključno z vsaj kratko navedbo razlogov za odredbo, dejanska možnost izpodbijanja odredbe o zamrznitvi pred sodiščem, pravica do dostopa do odvetnika skozi celoten postopek zaplembe, dejanska možnost zahteve lastništva ali druge premoženjske pravice ter pravica do obveščenosti o razlogih za odredbo o zaplembi in do njenega izpodbijanja pred sodiščem.

Povzetek predlagane uredbe

Vseevropski koncept pravice temelji na okrepljenem pravnem sodelovanju v civilnih in kazenskih zadevah, in sicer po načelu „vzajemnega priznavanja“, v skladu s katerim je vsak pravni sistem postopoma priznal, da so odločitve pravnih sistemov drugih držav članic veljavne in bi jih bilo treba priznati brez nadaljnjih formalnosti.

Mehanizem vzajemnega priznavanja bi moral državi članici omogočati, da brez kakršnih koli vmesnih formalnosti prizna in izvrši odredbo o zamrznitvi ali zaplembi, ki jo izda druga država članica. Predlagana uredba bo zajemala vzajemno priznavanje vseh vrst odredb o zamrznitvi in zaplembi, izdanih v okviru kazenskih postopkov, vključno z odredbami o razširjeni zaplembi, zaplembi sredstev tretji osebi in zaplembi brez kazenske obsodbe¹⁵.

Ta predlog uredbe na več načinov izboljšuje sedanji pravni okvir vzajemnega priznavanja:

- pravni instrument, ki se neposredno uporablja:
ko bo predlagana uredba sprejeta, se bo neposredno uporabljala v državah članicah. To bo zagotovilo jasnost in odpravilo težave pri prenosu v nacionalne sisteme. Izkušnje so pokazale, da vse države članice še niso prenesle okvirnih sklepov o vzajemnem priznavanju odredb o zamrznitvi in zaplembi;
- razširjeno področje uporabe v primerjavi s sedanjima instrumentoma vzajemnega priznavanja:
poleg vrst zaplembe, ki sta že zajeti v obstoječih okvirnih sklepih (običajna zaplemba in razširjena zaplemba, pri čemer za slednjo velja široka diskrecijska pravica do zavrnitve priznavanja), bo predlagana uredba zajemala tudi zaplembo sredstev tretji osebi in zaplembo brez kazenske obsodbe ter ne bo več zagotavljala široke diskrecijske pravice do zavrnitve priznavanja v primeru razširjene zaplembe;
- razširjeno področje uporabe v primerjavi z Direktivo 2014/42/EU:
predlagana uredba bo zajemala vzajemno priznavanje vseh vrst odredb o zamrznitvi in zaplembi, ki so zajete v Direktivi. Poleg tega bo zajemala tudi odredbe o zaplembi

zloraba žensk in otrok, nedovoljen promet s prepovedanimi drogami in orožjem, pranje denarja, korupcija, ponarejanje plačilnih sredstev, računalniški kriminal in organizirani kriminal. Zaradi pravne podlage, ki jo predstavlja člen 83(1) PDEU, je področje uporabe Direktive 2014/42/EU omejeno na evropska kazniva dejanja in ne zajema drugih kaznivih dejanj, pri katerih se ustvari premoženjska korist.

¹⁴ Glej člen 8.

¹⁵ Za več podrobnosti o področju uporabe glej točko 5.1 in razlago člena 1.

brez kazenske obsodbe, izdane v okviru kazenskih postopkov, in sicer v primerih smrti osebe, imunitete ali zastaranja, primerih, ko storilca kaznivega dejanja ni mogoče identificirati, ali drugih primerih, ko lahko kazensko sodišče zapleni sredstva brez kazenske obsodbe, če odloči, da ta sredstva predstavljajo premoženjsko korist, pridobljeno s kaznivim dejanjem. Pri tem mora sodišče ugotoviti, da je bila korist dejansko pridobljena s kaznivim dejanjem. Da bi te vrste odredb o zaplembi spadale na področje uporabe uredbe, morajo biti izdane v okviru kazenskih postopkov, zaradi česar bo morala država izdajateljica spoštovati vse zaščitne ukrepe, ki se uporabljajo za take postopke¹⁶;

- jasni roki za odredbe o zamrznitvi in zaplembi:

medtem ko je zamrznitev kot ukrep zavarovanja nujna, zaradi česar so potrebni kratki roki za priznavanje in izvršitev, se lahko odredbe o zaplembi priznajo in izvršijo v daljšem obdobju. Kljub temu je treba določiti roke tudi za odredbe o zaplembi, da se zagotovijo učinkoviti čezmejni postopki.

- Enoten instrument vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi, ki določa pravila in roke, ki se neposredno uporabljajo, bo zagotovil, da se odredbe v Uniji nemudoma priznajo in izvršijo;

- standardno potrdilo in standardni obrazec:

hiter in učinkovit mehanizem bo zagotovljen tudi s standardiziranim potrdilom o vzajemnem priznavanju odredb o zaplembi in standardnim obrazcem za odredbe o zamrznitvi, ki sta priložena predlogu. Vsebujeta vse zadevne informacije o odredbi, kar bo izvršitvenemu organu pomagalo zamrzniti ali zapleniti točno določeno premoženje, pristojnim nacionalnim organom pa olajšalo priznavanje in izvršitev tujega ukrepa. Standardni obrazec za odredbe o zamrznitvi bo čim bolj poenostavil postopek vzajemnega priznavanja takih odredb, saj mu ne bo priložena dodatna domača odredba o zamrznitvi. Postopki za priznavanje in izvršitev odredb o zamrznitvi in zaplembi so v predlogu urejeni ločeno, da bi se pristojnim nacionalnim organom poenostavila neposredna uporaba;

- komunikacija med pristojnimi organi:

v predlogu se večkrat poudarja komunikacija med pristojnimi organi z namenom nemotenega in hitrega priznavanja in izvršitve odredb o zamrznitvi in zaplembi;

- pravice žrtev:

pravica žrtve do odškodnine in povrnitve je v predlogu ustrezno upoštevana. Zagotovljeno je, da ima v primerih, ko država izdajateljica zapleni premoženje, pravica žrtve do odškodnine in povrnitve prednost pred interesom države izvršiteljice in države izdajateljice.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga za podporo ukrepom na področju vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem, je člen 82(1) PDEU, ki

¹⁶ Glej oddelek 3, Temeljne pravice.

določa zlasti, da pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah v Uniji temelji na načelu vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb.

Ukrepi se lahko sprejmejo po rednem zakonodajnem postopku za določitev pravil in postopkov za zagotovitev priznavanja vseh oblik sodb in sodnih odločb v celotni Uniji ter za lažje sodelovanje med sodnimi ali drugimi enakovrednimi organi držav članic pri kazenskih postopkih in izvrševanju odločb.

- **Izbira instrumenta**

V skladu s členom 82(1) PDEU lahko zakonodajalec EU sprejme uredbe in direktive.

Ker predlog zadeva čezmejne postopke, pri katerih so potrebna enotna pravila, državam članicam ni treba pustiti maneverskega prostora za prenos takih pravil. Uredba se neposredno uporablja, zagotavlja jasnost in večjo pravno varnost ter preprečuje težave pri prenosu, ki so bile značilne za okvirna sklepa o vzajemnem priznavanju odredb o zamrznitvi in zaplembi. Zato uredba velja za najustreznejšo obliko, ki bi se morala uporabiti za ta instrument vzajemnega priznavanja.

- **Subsidiarnost in sorazmernost**

V skladu s členom 5(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) Unija ukrepa samo, če države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja predlaganega ukrepa. Člen 67 PDEU določa, da Unija državljanom zagotavlja visoko raven varnosti s preprečevanjem kriminala in bojem proti njemu. Sredstva storilcev kaznivih dejanj se pogosto vlagajo v več državah. Ta čezmejna razsežnost upravičuje ukrepanje na evropski ravni.

Medtem ko lahko čezmejne kazenske preiskave in preiskave sredstev potekajo v več državah, kazenski pregon in pravosodne dejavnosti, ki vodijo k zaplembi, običajno potekajo samo v eni državi članici, zaradi česar postopki zaplembe ostajajo do določene mere predvsem nacionalni. Vendar je njihova čezmejna razsežnost očitna pri izvrševanju odredb v drugih državah članicah. Zato je za odvzem sredstev potrebno učinkovito sodelovanje med državami članicami. Najučinkovitejši način zagotavljanja čezmejnega sodelovanja je na podlagi vzajemnega priznavanja. Slednje je v skladu z načelom subsidiarnosti, saj je namenjeno medsebojnemu priznavanju odločitev, česar države članice ne morejo doseči same.

Predlog ne zajema vseh obstoječih oblik odredb o zaplembi (na primer civilnih in upravnih odredb) in je omejen na odredbe o zaplembi, izdane v kazenskih postopkih. Poleg tega ne presega minimuma, ki je potreben za doseganje navedenega cilja na evropski ravni, in tistega, kar je potrebno za ta namen.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje**

Poročili o izvajanju Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ¹⁷ in Okvirnega sklepa 2006/783/PNZ¹⁸ sta bili sprejeti v letih 2008 in 2010. V teh poročilih je bilo ob njuni objavi ugotovljeno, da raven prenosa teh okvirnih sklepov v nacionalne pravne sisteme držav članic ni bila zadovoljiva. V oceni učinka iz leta 2012, ki je priložena predlogu Komisije za

¹⁷ Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 22. decembra 2008 [COM(2008) 885 final – ni objavljeno v *Uradnem listu*].

¹⁸ Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 23. avgusta 2010 [COM(2010) 428 final – ni objavljeno v *Uradnem listu*].

Direktivo 2014/42/EU¹⁹, je bila opredeljena potreba po pravnem instrumentu za izboljšanje vzajemnega priznavanja na tem področju, saj je bilo ugotovljeno, da obstaja temeljna težava s področjem uporabe obstoječih ukrepov in da je nov instrument vzajemnega priznavanja upravičen.

V letu 2013 je bila izvedena primerjalnopravna študija o izvajanju vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi v EU²⁰, v okviru katere je bilo ugotovljeno, da je za vzajemno priznavanje mogoče predvideti enoten usklajen instrument. Poleg tega je bilo v preteklih letih organiziranih več strokovnih srečanj in konferenc o vprašanju vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi, zlasti pa o zaplembi brez kazenske obsodbe.

Glede na obstoječe podatke ločena naknadna ocena obstoječih instrumentov vzajemnega priznavanja ni bila izvedena.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Posvetovanje je bilo izvedeno z vsemi zadevnimi zainteresiranimi stranmi. Ker to vprašanje obravnava precej omejeno število strokovnjakov, je bilo namesto javnega posvetovanja, ki bi zaradi zapletenosti teme imelo zelo omejeno dodano vrednost, izvedeno ciljno usmerjeno posvetovanje. Za razpravo o tem vprašanju so bili organizirani strokovna srečanja in konference.

Na splošno obstaja veliko soglasje glede potrebe po izboljšanju vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi z novim zakonodajnim instrumentom. Večkrat je bilo že poudarjeno, da je zaplemba zelo učinkovito orodje v boju proti organiziranemu kriminalu in terorizmu, pri čemer je bilo priznано, da obstaja večja potreba po učinkovitejšem čezmejnem sodelovanju v EU in na mednarodni ravni.

Strokovnjaki so se že večkrat pritožili nad neuporabo zaplembe v čezmejnih primerih. Poudarili so, da sedanji sistem ne deluje in da se okvirna sklepa o vzajemnem priznavanju ne uporabljata. Kot primer je bilo omenjeno, da premoženjske koristi, ki je bila pridobljena z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami in ki jo preprodajalci drog vlagajo v več državah članicah, ni mogoče zapleniti zaradi pomanjkanja čezmejnega sodelovanja na pravosodni ravni.

Potrebo po izboljšanju vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi z novim zakonodajnim instrumentom priznavajo tudi države članice.

- **Ocena učinka**

Izvedena je bila ocena učinka, ki spremlja ta predlog²¹, Odbor za regulativni nadzor pa je podal pozitivno mnenje s pridržkom²². Na podlagi tega mnenja je bila ocena učinka spremenjena, da bi bolje pojasnila politično ozadje te pobude in politično nujnost takojšnjega ukrepanja. Poleg tega so bila uvedena bolj sistematična sklicevanja na ustrezne politične strategije. Struktura oddelka, ki se nanaša na težave, je bila spremenjena, da bi pojasnila

¹⁹ Delovni dokument služb Komisije: spremni dokument k predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zamrznitvi in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji, SWD(2012) 31 final.

²⁰ Študija, ki jo je novembra 2013 izvedla odvetniška družba DBB, „Comparative Law Study of the implementation of mutual recognition of orders to freeze and confiscate criminal assets in the EU“ (Primerjalnopravna študija o izvajanju vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem, v EU).

²¹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

²² http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

pomen različnih težav in bolje prikazala, da so pomanjkljivosti sedanjega pravnega okvira predvsem posledica njegovih omejitev. Pojasnjeno je bilo tudi medsebojno delovanje med vprašanjem povrnitve in odškodnine žrtvam ter drugimi težavami. Osnovni scenarij je bil podrobneje opredeljen ter bolj realistično odraža sedanje trende pri uporabi odredb o zaplembi in zamrznitvi. Poročilo pojasnjuje, kako se različne možnosti med seboj razlikujejo (npr. področje uporabe) ali prekrivajo/dopolnjujejo (npr. poenostavitev postopkov in potrdil). Dodane so bile opuščene možnosti. Poleg tega je bilo poročilo spremenjeno, da bi se bolje opredelili učinki različnih možnosti. V poročilo so bili vključeni razprave in sklepi s strokovnega srečanja z dne 17. novembra 2016, večkrat pa so tudi bolj sistematično predstavljena splošna stališča zainteresiranih strani. Dodana je bila tudi prednostna možnost, in sicer na podlagi primerjalne ocene možnosti, njihovih učinkov, sklepov s strokovnega srečanja z dne 17. novembra 2016 in politične izvedljivosti različnih možnosti²³.

Obravnavane so bile štiri možnosti politike, in sicer ohranitev trenutnega stanja (možnost 1), nezavezujoče pravo (možnost 2) in dve regulativni možnosti politike (možnosti 3 in 4). Ohranitev trenutnega stanja bi pomenila, da ne bi bilo nobenih ukrepov na ravni EU, medtem ko bi se z ostalimi tremi možnostmi politike v različnem obsegu izboljšala sposobnost čezmejnega zasega in zaplembe premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem. Z možnostjo 2 (nezakonodajni ukrepi/nezavezujoče pravo) bi se podprlo vzajemno priznavanje odredb o zamrznitvi in zaplembi, na primer z usposabljanjem in razširjanjem dobrih praks ter spodbujanjem uporabe mednarodnih instrumentov za spodbujanje čezmejnega zasega in zaplembe. Vendar bi bil njen pričakovani učinek razmeroma majhen, poleg tega pa se nekaterim državam članicam EU ne bi bilo obvezno odzvati na določene zahteve drugih držav članic. Možnosti 3 in 4 (minimalni in maksimalni zakonodajni ukrepi) bi vključevali obveznost priznavanja in izvršitve različnih odredb o zamrznitvi in zaplembi sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem. Možnost 3 bi zahtevala priznavanje samo tistih odredb o zamrznitvi in zaplembi, ki so določene v Direktivi 2014/42/EU. Možnost 4 vključuje dve podmožnosti. Možnost 4a bi zajemala vse vrste odredb o zamrznitvi in zaplembi, izdanih v okviru kazenskih postopkov, med drugim tudi o zaplembi brez kazenske obsodbe. Možnost 4b bi zahtevala priznavanje vseh odredb o zaplembi, vključno z odredbami, izdanimi v civilnih in upravnih postopkih, v katerih se dokaže, da je bila premoženjska korist pridobljena s kaznivim dejanjem.

Države članice podpirajo možnost politike, ki vključuje novo zakonodajo (možnosti 3, 4a ali 4b). Vendar imajo različna stališča o tem, kakšne vrste ukrepov bi moral instrument zajemati. Možnost 3 pri državah članicah ne bi vzbudila posebnih pomislekov, vendar je tiste države članice s širšimi oblikami zaplembe ne bi štele za zadostno.

Evropski parlament podpira zakonodajni predlog za okrepitev vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi.

Za Komisijo je prednostna možnost instrument vzajemnega priznavanja z razširjenim področjem uporabe in izboljšanimi določbami, ki zagotavljajo širše kroženje odredb o zamrznitvi in zaplembi, izdanih v okviru kazenskih postopkov, v Evropski uniji (možnost 4a). Ta možnost obravnava večino opredeljenih težav in je tudi pravno utemeljena. Zdi se tudi, da jo države članice lažje sprejemajo v primerjavi z instrumentom, ki vključuje upravno in civilno zaplembo. Poleg tega izpolnjuje načelo sorazmernosti, saj ima omejeno področje uporabe in ne presega minimuma, ki je potreben za doseganje ciljev, določenih na evropski ravni.

²³ Priloga 1 k oceni učinka podrobneje opisuje, kako so bile v spremenjeni različici ocene učinka obravnavane pripombe Odbora za regulativni nadzor.

Gospodarski in socialni učinek prednostne možnosti naj bi bil na splošno pozitiven. Z zahtevo po priznavanju več odredb o zamrznitvi in zaplembi bi se moral v državah članicah povečati delež čezmejno zamrznjenih in zaseženih sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem. Zato bi morala privedi do zmanjšanja dobička za člane mrež organiziranega kriminala in storilcem kaznivih dejanj preprečiti, da dobiček ponovno vložijo v financiranje nadaljnega kriminala. S povečanjem možnosti zaplembe se poveča tudi odvračilni učinek na kriminal. To bi moralo prispevati tudi k zmanjšanju izgub prihodkov za države članice. Na splošno bi bil socialni učinek zelo pozitiven, saj je zaplenjena sredstva, pridobljena s kaznivim dejanjem, mogoče povrniti okradenim žrtvam ali ponovno uporabiti za javne ali socialne namene.

Zahteva po priznanju in izvrstitvi več odredb o zamrznitvi in zaplembi bo pomenila omejeno zvišanje stroškov za organe za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter pravosodne organe. Vendar bi se morali ti stroški več kot izravnati s povečano sposobnostjo za izterjavo in, če je to primerno, ponovno uporabo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

Predlog ne bo neposredno vplival na podjetja, MSP ter mikropodjetja. Vendar pa zaseg sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem, otežuje izvajanje kriminalnih dejavnosti, kar naj bi z zmanjševanjem konkurence nezakonitih akterjev dolgoročno pripomoglo k zakonitemu poslovanju.

- **Temeljne pravice**

Ukrepi za zamrznitev in zaplembo lahko posegajo v temeljne pravice, ki jih varujeta Listina EU o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) in Evropska konvencija o človekovih pravicah (v nadaljnjem besedilu: EKČP).

Zlasti glede zaplembe brez kazenske obsodbe je Evropsko sodišče za človekove pravice zaplembo brez kazenske obsodbe, vključno s civilno in upravno obliko, in razširjeno zaplembo štelo za skladno s členom 6 EKČP in členom 1 Protokola št. 1, če se spoštujejo postopkovni zaščitni ukrepi.

Evropsko sodišče za človekove pravice v zvezi s spremembami dokaznega bremena glede zakonitosti sredstev ni ugotovilo kršitev temeljnih pravic, če so bile te spremembe v posameznem primeru uporabljene ob ustreznih zaščitnih ukrepih, ki prizadeti osebi omogočajo izpodbijanje teh ovrgljivih domnev.

V predlagani uredbi so vključeni nekateri pomembni zaščitni ukrepi, in sicer spoštovanje načela sorazmernosti, razlogi za zavrnitev na podlagi nespoštovanja načela *ne bis in idem* ter pravila o postopku v nenavzočnosti. Omeniti je treba še spoštovanje pravic tretjih oseb, ki ravna v dobri veri, obveznost obveščanja zainteresiranih strani o izvrstitvi odredbe o zamrznitvi, vključno z razlogi zanjo, in o razpoložljivih pravnih sredstvih ter obveznost držav članic, da zagotovijo pravna sredstva v državi izvršiteljici.

Poleg tega člen 8 Direktive 2014/42/EU vsebuje seznam zaščitnih ukrepov, ki jih morajo države članice zagotoviti za tiste odredbe, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive.

Uporabljajo se tudi vsi postopkovni zaščitni ukrepi na področju kazenskega prava. To vključuje zlasti pravico do poštenega sojenja, ki je določena v členu 6 EKČP ter členih 47 in 48 Listine. Poleg tega to vključuje tudi ustrezno zakonodajo EU o procesnih pravicah v kazenskih postopkih, in sicer Direktivo 2010/64/EU o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih, Direktivo 2012/13/EU o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku, Direktivo 2013/48/EU o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti, Direktivo (EU) 2016/343 o krepitvi nekaterih vidikov domneve

nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku, Direktivo (EU) 2016/800 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku, ter Direktivo (EU) 2016/1919 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje.

Če se ukrepi iz tega predloga uporabljajo sorazmerno in so dopolnjeni z učinkovitimi postopkovnimi zaščitnimi ukrepi, kot je opisano zgoraj, so skladni z zahtevami glede temeljnih pravic.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Zakonodajni predlog uredbe ne vpliva na proračun EU. Eden od splošnih ciljev je, da se storilec kaznivih dejanj odvzame dobiček, pridobljen s kaznivim dejanjem. Namenjen je zagotavljanju odškodnine žrtvam ter povečanju državne blagajne in prihodkov EU. Namenjen je tudi znižanju skupnih stroškov goljufov in drugih socialnih stroškov. Poleg tega bi moral pozitivno vplivati na nacionalna in evropska gospodarstva.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Uredba se neposredno uporablja v EU. Neposredno se bo uporabljala v praksi, tako da bo treba odredbe, ki jih izdajo druge države članice, izvršiti na enak način kot domače, ne da bi bilo treba spreminjati pravni sistem ali način dela.

Uredba bo pregledana in Komisija bo predložila poročilo pet let po začetku njene uporabe.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Poglavje I: Predmet urejanja, opredelitev pojmov in področje uporabe

Člen 1: Predmet urejanja

Ta predlog uredbe določa pravila, v skladu s katerimi država članica prizna in izvrši odredbe o zamrznitvi in zaplembi, izdane v okviru kazenskih postopkov. Ta uredba zajema vse odredbe o zaplembi, ki jih je izreklo sodišče po zaključku postopkov v zvezi s kaznivim dejanjem, in vse odredbe o zamrznitvi, izdane zaradi morebitne poznejše zaplembe. Tako se uporablja za vse vrste odredb, ki jih zajema Direktiva 2014/42/EU, ter druge vrste odredb, izdane brez pravnomočne obsodbe v okviru kazenskih postopkov. Ne uporablja se za odredbe o zamrznitvi in zaplembi, izdane v okviru civilnih ali upravnih postopkov.

Ta uredba zajema vsa kazniva dejanja. Ni omejena na področja posebno hudih oblik kriminala s čezmejnimi posledicami (t. i. „evropska kazniva dejanja“) (v nasprotju z Direktivo 2014/42/EU, ki temelji na členu 83 PDEU), saj člen 82 PDEU (na katerem temelji ta predlog) ne zahteva take omejitve za vzajemno priznavanje sodb v kazenskih zadevah. Zato predlog zajema vzajemno priznavanje odredb o zamrznitvi in zaplembi v zvezi s kaznivimi dejanji, ki jih zajema Direktiva 2014/42/EU, ter odredb v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji, ki niso zajeta z navedeno direktivo.

Člen 2: Opredelitev pojmov

V členu 2 je opredeljenih več pojmov, uporabljenih v predlogu.

Predlog določa opredelitev odredbe o zaplembi, odredbe o zamrznitvi, premoženja, premoženjske koristi, predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, države izdajateljice, države izvršiteljice, organa izdajatelja in izvršitvenega organa.

Odredba o zaplembi pomeni dokončno kazen ali ukrep, ki ga je izreklo sodišče po zaključku postopkov v zvezi s kaznivim dejanjem, kar vodi k dokončnemu odvzemu premoženja. Odredba o zamrznitvi je vsaka sodna odločba ali odločba, ki jo potrdi pravosodni organ, da začasno prepreči uničenje, preoblikovanje, premikanje ali prenos premoženja ali razpolaganje z njim zaradi morebitne poznejše zaplembe.

Opredelitev organa izdajatelja se razlikuje za odredbe o zamrznitvi in zaplembi. Zaradi upoštevanja različnih nacionalnih sistemov je pri opredelitvi organa izdajatelja za odredbe o zamrznitvi uporabljen enak pristop kot v Direktivi 2014/41/EU. Kadar pristojni organ izdajatelj ni sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali državni tožilec, mora odredbo o zamrznitvi pred njenim posredovanjem potrditi sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali državni tožilec.

Opredelitev organa izdajatelja in izvršitvenega organa je treba brati skupaj s členom 27, v skladu s katerim morajo države članice obvestiti Komisijo o pristojnih organih izdajateljih in izvršitvenih organih.

Člen 3: Kazniva dejanja

Seznam kaznivih dejanj, za katera vzajemnega priznavanja in izvrševanja odredb o zamrznitvi in zaplembi ni mogoče zavrniti na podlagi dvojne kaznivosti, je enak kot seznam v drugih instrumentih vzajemnega priznavanja, vendar z eno izjemo, in sicer točka (y) seznama zdaj odraža obstoj skupnih minimalnih standardov za boj proti goljufijam in ponarejanju negotovinskih plačilnih sredstev (Okvirni sklep 2001/413/PNZ).

Na dvojno kaznivost se ni mogoče sklicevati za seznam kaznivih dejanj, ki se v državi izdajateljici kaznujejo z najmanj tremi leti zapora. V primerih kaznivih dejanj, ki niso na tem seznamu, se priznavanje lahko zavrne, če kaznivo dejanje, ki ga zadeva odredba o zamrznitvi ali zaplembi, ni kaznivo dejanje v skladu z zakonodajo države izvršiteljice.

Poglavje II – Posredovanje, priznavanje in izvrševanje odredb o zaplembi

Členi 4 do 7: Posredovanje odredb o zaplembi

Ti členi določajo mehanizem za posredovanje odredb o zaplembi. Predlog določa neposredno posredovanje odredbe o zaplembi med pristojnimi nacionalnimi organi, vendar omogoča tudi pomoč osrednjih organov. Pojasnjena so tudi pravila o določitvi pristojnega izvršitvenega organa in o možnosti posredovanja odredbe o zaplembi več kot eni državi članici.

Načeloma se lahko odredba o zaplembi naenkrat posreduje samo eni državi izvršiteljici. Vendar so v členu 5 določene nekatere izjeme. Kadar se premoženje, ki ga zajema odredba, nahaja v različnih državah izvršiteljicah ali kadar izvršitev vključuje ukrepe v več državah izvršiteljicah, lahko organ izdajatelj posreduje odredbo več kot eni državi izvršiteljici. Poleg tega lahko organ izdajatelj posreduje odredbo o denarnem znesku več državam izvršiteljicam tudi, kadar zadevno premoženje ni bilo zamrznjeno ali kadar vrednost premoženja, ki se lahko odvzame v državi izdajateljici in kateri koli od držav izvršiteljic, verjetno ne zadostuje za izvršitev celotnega zneska, ki ga zajema odredba.

Posredovanje odredbe o zaplembi s strani države izdajateljice ne omejuje njene pristojnosti, da odredbo izvrši sama. Določena so tudi pravila za zagotovitev, da izvršitev odredbe ne bo presegla najvišjega zneska, ki je v njej določen.

Odredbi o zaplembi je treba priložiti standardno potrdilo, ki je priloženo temu predlogu. Potrdilo mora biti prevedeno v uradni jezik države izvršiteljice.

Člen 8: Priznavanje in izvrševanje odredb o zaplembi

Izvršitveni organ mora priznati odredbo o zaplembi brez nadaljnjih formalnosti in sprejeti potrebne ukrepe za njeno izvršitev na enak način kot za odredbo o zaplembi, ki jo izda organ države izvršiteljice, razen če se sklicuje na enega od razlogov za zavrnitev ali odložitev. Določena so tudi podrobna pravila o možnosti zaplembe drugih vrst premoženja, ki niso navedene v odredbi o zaplembi.

Člen 9: Razlogi za nepriznavanje ali neizvrševanje odredb o zaplembi

V členu 9 je določen izčrpen seznam razlogov za nepriznavanje ali neizvrševanje odredb o zaplembi, na podlagi katerih lahko izvršitveni organ zavrne priznanje in izvršitev odredbe o zaplembi. Seznam se znatno razlikuje od seznama iz okvirnega sklepa iz leta 2006. Nekateri razlogi za zavrnitev ostajajo enaki, npr. razlog na podlagi načela *ne bis in idem* ali razlog na podlagi imunitete ali privilegija. Vendar razlogi za zavrnitev, povezani z vrsto odredbe o zaplembi (npr. razširjena zaplemba), niso bili vključeni v predlog, s čimer se je okvir vzajemnega priznavanja bistveno razširil in okrepil.

Razlog za zavrnitev na podlagi pravice biti navzoč na sojenju se uporablja samo za sojenja, ki se zaključijo z odredbami o zaplembi, povezanimi s pravnomočno obsodbo, in ne za postopke, ki se zaključijo z odredbami o zaplembi brez kazenske obsodbe.

Člen 10: Roki za priznavanje in izvrševanje odredb o zaplembi

Ta člen določa roke za priznavanje in izvrševanje odredb o zaplembi, s čimer zagotavlja dodano vrednost v primerjavi z okvirnim sklepom iz leta 2006, ki ne vsebuje nobenih rokov. V primerjavi z zamrznitvijo, ki mora biti izvedena v zelo kratkem času, se lahko zaplemba izvede v daljšem obdobju. Vendar so izkušnje z okvirnim sklepom iz leta 2006 pokazale, da je treba za zagotovitev učinkovitih čezmejnih postopkov določiti jasne roke.

Posebej je določen rok za odločitev o priznanju in za izvršitev odredbe o zaplembi. Prvič, izvršitveni organ mora odločitev o priznanju in izvršitvi odredbe o zaplembi sprejeti čim prej, najpozneje pa v 30 dneh po prejemu odredbe o zaplembi. Drugič, izvršitveni organ mora zaplembo izvesti nemudoma, najpozneje pa v 30 dneh po sprejetju odločitve o priznanju in izvršitvi odredbe o zaplembi.

V posebnih primerih, ko izvršitveni organ ne more spoštovati rokov, mora to nemudoma sporočiti organu izdajatelju.

Člen 11: Odložitev izvrševanja odredb o zaplembi

Ta člen zagotavlja standardno besedilo v instrumentih vzajemnega priznavanja, ki omogoča odložitev priznanja ali izvršitve odredbe o zaplembi. Izvršitveni organ lahko odloži izvršitev odredbe o zaplembi, če obstaja tveganje škodovanja tekoči kazenski preiskavi ali tveganje, da skupni znesek presega znesek, ki je določen v odredbi, ali če se uporabijo pravna sredstva v skladu s členom 33.

Člen 12: Nezmožnost izvršitve odredbe o zaplembi

Zgodi se lahko, da izvršitveni organ ne more izvršiti odredbe o zaplembi. V takih primerih mora izvršitveni organ to nemudoma sporočiti organu izdajatelju. Kadar je to mogoče, se lahko odredba izvrši v zvezi z drugim premoženjem.

Poglavje III – Posredovanje, priznavanje in izvrševanje odredb o zamrznitvi

Člen 13 – Pogoji za izdajo in posredovanje odredbe o zamrznitvi

Ta člen določa pogoje za izdajo in posredovanje odredbe o zamrznitvi, da se zagotovi spoštovanje načela sorazmernosti. Ta člen usklajuje predlog s členom 6 Direktive 2014/41/EU, s čimer zagotavlja, da se uporabljajo enaki pogoji za zamrznitev zaradi

dokazov in zamrznitev zaradi poznejše zaplembe. Izvršitveni organ mora izvršiti odredbo v rokih iz člena 19, če pa upravičeno domneva, da ti pogoji niso izpolnjeni, se lahko po priznanju in izvršitvi odredbe posvetuje z organom izdajateljem.

Člen 14: Posredovanje odredb o zamrznitvi

Odredba o zamrznitvi se neposredno posreduje med pristojnimi nacionalnimi organi, vendar je možna tudi pomoč osrednjih organov. Pojasnjena so tudi pravila o določitvi pristojnega izvršitvenega organa. Odredbi o zamrznitvi je treba priložiti zahtevo za izvršitev odredbe o zaplembi ali pa mora vsebovati navodilo, da premoženje do zahteve za zaplembo ostane v državi izvršiteljici, in predvideni datum take zahteve. Poleg tega mora organ izdajatelj obvestiti izvršitveni organ o morebitnih znanih zainteresiranih straneh, vključno s tretjimi osebami, ki ravna v dobri veri, ki jih odredba o zamrznitvi zadeva.

Člen 15: Posredovanje odredbe o zamrznitvi eni ali več državam izvršiteljicam

Načeloma se lahko odredba o zamrznitvi naenkrat posreduje samo eni državi članici. Ta člen določa pravila o možnosti njenega posredovanja več kot eni državi članici. Ta pravila so zelo podobna pravilom o posredovanju odredb o zaplembi.

Kadar se premoženje, ki ga zajema odredba, nahaja v različnih državah izvršiteljicah ali kadar izvršitev vključuje ukrepe v več državah izvršiteljicah, lahko organ izdajatelj posreduje odredbo več kot eni državi izvršiteljici. Poleg tega lahko organ izdajatelj posreduje odredbo o denarnem znesku več državam izvršiteljicam tudi, kadar vrednost premoženja, ki se lahko zamrzne v državi izdajateljici in kateri koli od držav izvršiteljic, verjetno ne zadostuje za izvršitev celotnega zneska, ki ga zajema odredba.

Člen 16: Obrazec za odredbo o zamrznitvi

Predlog zagotavlja poenostavljen postopek, saj določa standardni obrazec za izdajo odredbe o zamrznitvi. Obrazec torej ni „potrdilo“, ki se priloži ločeni odločitvi. Gre za poenostavitev postopka vzajemnega priznavanja, saj je okvirni sklep iz leta 2003 o vzajemnem priznavanju odredb o zamrznitvi določal, da je treba nacionalni odredbi o zamrznitvi priložiti potrdilo. Namesto tega predlog v Prilogi B določa standardni obrazec za odredbo o zamrznitvi, pri čemer ga mora organ izdajatelj izpolniti in podpisati, potrditi, da je njegova vsebina točna in pravilna, ter ga prevesti v uradni jezik države izvršiteljice. Ta pristop je enak kot v Direktivi 2014/41/EU.

Člen 17: Priznavanje in izvrševanje odredb o zamrznitvi

Izvršitveni organ mora priznati odredbo o zamrznitvi brez nadaljnjih formalnosti in sprejeti potrebne ukrepe za njeno izvršitev, razen če se sklicuje na enega od razlogov za zavrnitev ali odložitev priznanja in izvršitve.

Člen 18: Razlogi za nepriznavanje ali neizvrševanje odredb o zamrznitvi

Razlogi za zavrnitev so podobni razlogom za zavrnitev v zvezi z odredbami o zaplembi, vendar z nekaterimi očitnimi nerelevantnimi izjemami.

Člen 19: Roki za priznavanje in izvrševanje odredb o zamrznitvi

Zamrznitev kot ukrep zavarovanja je treba izvesti nemudoma ter zahteva kratke roke za priznanje in izvršitev. Zato so v predlagani uredbi določeni jasni roki. To je velik napredek v primerjavi z okvirnim sklepom iz leta 2003, v katerem jasni roki niso določeni.

Posebej je določen rok za odločitev o priznanju, za izvršitev odredbe o zamrznitvi in za poročanje organu izdajatelju. Roki so kratki, da se zagotovi, da država izvršiteljica prizna in izvrši odredbo ter sporoči rezultat organu izdajatelju čim prej ter enako hitro in prednostno

kot v podobnih domačih primerih. Poleg tega mora izvršitveni organ v celoti upoštevati posebne zahteve, navedene v odredbi o zamrznitvi, kot je potreba po takojšnji zamrznitvi ali poseben datum za zamrznitev.

Prvič, izvršitveni organ mora odločitev o priznanju in izvršitvi odredbe o zamrznitvi sprejeti čim prej, najpozneje pa v 24 urah po prejemu odredbe o zamrznitvi.

Drugič, izvršitveni organ mora zamrznitev izvesti nemudoma, najpozneje pa v 24 urah po sprejetju odločitve o priznanju in izvršitvi odredbe o zamrznitvi, poleg tega pa mora odločitev nemudoma sporočiti organu izdajatelju.

Kadar se izvršitveni organ sklicuje na razlog za zavrnitev ali odložitev, teh strogih rokov ni mogoče ohraniti. Zato predlog za take primere pojasnjuje, da mora izvršitveni organ nemudoma ukrepati.

Poleg teh rokov člen 25 določa tridnevni rok, v katerem mora izvršitveni organ sporočiti sprejete ukrepe organu izdajatelju.

Člen 20: Odložitev izvrševanja odredb o zamrznitvi

Ta člen zagotavlja standardno besedilo v instrumentih vzajemnega priznavanja, ki omogoča odložitev priznanja ali izvršitve odredbe o zamrznitvi. Država izvršiteljica lahko odloži izvršitev odredbe o zamrznitvi, če obstaja tveganje škodovanja tekočim preiskavam ali če je premoženje že predmet odredbe o zamrznitvi ali če je premoženje že predmet odredbe o zamrznitvi, izdane v okviru drugega kazenskega postopka v državi izvršiteljici. Izvršitveni organ mora odložitev odredbe o zamrznitvi nemudoma sporočiti organu izdajatelju, ko pa ni več razloga za odložitev, mora odredbo nemudoma izvršiti in to sporočiti organu izdajatelju.

Člen 21: Obveznost obveščanja zainteresiranih strani

Izvršitveni organ mora po izvršitvi odredbe o zamrznitvi o svoji odločitvi obvestiti osebo, zoper katero je bila odredba o zamrznitvi izdana, in morebitne zainteresirane strani, pri tem pa upoštevati pravila o zaupnosti iz člena 22. Tako bodo lahko zadevne osebe uporabile pravna sredstva, ne da bi se ogrozila zamrznitev.

Člen 22: Zaupnost

Večina odredb o zamrznitvi vsebuje informacije, ki jih je treba zavarovati v interesu preiskave. Ta člen temelji na členu 19 Direktive 2014/41/EU o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah in določa, da morata organ izdajatelj in izvršitveni organ ohraniti zaupnost preiskave. Če izvršitveni organ ne more izpolniti zahteve glede zaupnosti, mora to nemudoma sporočiti organu izdajatelju.

Člen 23: Trajanje odredb o zamrznitvi

Načeloma bi moralo biti premoženje zamrznjeno, dokler država izdajateljica ne izda končne odločitve o zaplembi ali sprostitvi zamrznjenega premoženja. Vendar se lahko včasih zdi, da zamrznitev ni več upravičena ali da traja predolgo. Ta člen določa pravila o omejitvi trajanja zamrznitve premoženja po posvetovanju med izvršitvenim organom in organom izdajateljem. Ni nobenega absolutnega roka, saj lahko trajanje preiskav in sojenja upravičuje dolgo obdobje zamrznitve. Če organ izdajatelj v šestih tednih ne navede razlogov za zavrnitev omejitve, ki jo predlaga izvršitveni organ, lahko slednji prekliče odredbo o zamrznitvi.

Člen 24: Nezmožnost izvršitve odredbe o zamrznitvi

Izvršitveni organ mora nemudoma sporočiti organu izdajatelju, če ne more izvršiti odredbe o zamrznitvi, ker je bilo premoženje že zaplenjeno, je izginilo, je bilo uničeno, ga ni mogoče najti na navedenem kraju ali kraj ni bil naveden dovolj natančno.

Člen 25: Poročanje

Ta člen določa tridnevni rok, v katerem mora izvršitveni organ poročati o sprejetih ukrepih in rezultatih izvršitve odredbe o zamrznitvi.

Poglavje IV – Splošne določbe

To poglavje določa splošna pravila o vzajemnem priznavanju odredb o zamrznitvi in zaplembi.

Člen 26: Zakonodaja o izvrševanju

Država izvršiteljica je po priznanju odredbe o zamrznitvi ali zaplembi pristojna za sprejetje in izvrševanje ukrepov na svojem ozemlju. Zakonodaja države izvršiteljice se uporablja za izvršitev odločitve, vključno s pravili o zaščitnih ukrepih, kadar se v državi izvršiteljici sprejmejo odločitve v zvezi z odredbo o zamrznitvi ali zaplembi.

Odredbo o zamrznitvi ali zaplembi, izdano zoper pravno osebo, je treba izvršiti, čeprav država izvršiteljica ne priznava kazenske odgovornosti pravnih oseb.

Država izvršiteljica brez dovoljenja države izdajateljice ne sme namesto zamrznitve in zaplembe uvesti drugih ukrepov, razen tistih iz člena 8 predloga.

Člen 27: Obveščanje o pristojnih organih

Države članice morajo obvestiti Komisijo o pristojnih organih izdajateljih in izvršitvenih organih, kot so opredeljeni v členu 2(8) in (9). Poleg tega lahko določijo enega ali več osrednjih organov, odgovornih za upravno posredovanje in prejemanje. Komisija bo zagotovila, da bodo te informacije na voljo vsem državam članicam in Svetu.

Člen 28: Komunikacija

Ta člen se nanaša na komunikacijo med pristojnimi organi skozi celoten postopek vzajemnega priznavanja. Poleg posebnih obveznosti iz posameznih členov predloga obstaja tudi splošna obveznost, da se morajo pristojni organi v okviru postopka vzajemnega priznavanja po potrebi med seboj posvetovati.

Člen 29: Večkratne odredbe

Če se dve ali več odredb o denarnem znesku izda zoper isto osebo in jih ni mogoče vseh izvršiti ali če določeno premoženje zajema več odredb, mora izvršitveni organ odločiti, katere odredbe je treba izvršiti, pri tem pa ustrezno upoštevati okoliščine, vključno z interesi žrtve, zamrznjenimi sredstvi, datumi posameznih odredb in datumi njihovega posredovanja ter po potrebi relativno težo in kraj kaznivega dejanja.

Člen 30: Prekinitev izvršitve

Organ izdajatelj mora nemudoma obvestiti izvršitveni organ o kakršni koli odločitvi ali ukrepu, zaradi katerega odredba preneha biti izvršljiva ali mora biti iz katerega koli drugega razloga umaknjena iz države izvršiteljice.

Člen 31: Upravljanje zamrznjenega in zaplenjenega premoženja ter razpolaganje z njim

Država izvršiteljica upravlja zamrznjeno ali zaplenjeno premoženje pred njegovim dokončnim prenosom, da prepreči zmanjšanje njegove vrednosti.

Ta člen dodatno pojasnjuje pravila o razpolaganju z zaplenjenim premoženjem. Pravica žrtve do odškodnine in povrnitve je bila v tem členu ustrezno upoštevana, saj je zagotovljeno, da ima ta pravica prednost pred interesom držav. Prvič, člen določa, da znesek, ki ustreza odločbi o odškodnini ali povrnitvi, pripada državi izdajateljici za namene odškodnine ali povrnitve žrtvi. Drugič, če v državi izdajateljici poteka postopek za odškodnino ali povrnitev žrtvi,

država izvršiteljica ne sme razpolagati z zaplenjenim premoženjem, dokler se odločba ne sporoči izvršitelvenemu organu. To je pomembna novost v pravnem okviru EU, saj nobeden od okvirnih sklepov ne vsebuje določb o žrtvah. Določbe zagotavljajo, da žrtve ne izgubijo pravic, če se premoženje nahaja v drugih državah članicah, hkrati pa ne uvajajo nove pravice žrtev, če taka pravica ne obstaja po nacionalni zakonodaji.

Če ni dogovorjeno drugače, se ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju pomoči pri izterjavi davčnih terjatev v skladu z Direktivo 2010/24/EU uporabljajo naslednja pravila, ki temeljijo na pravilu o ravnotežju med državami članicami, kot je določeno v Okvirnem sklepu 2006/783/PNZ: če je znesek iz odredbe o zaplembi manjši od 10 000 EUR, pripada državi izvršiteljici. Če je večji, se 50 % zaplenjenega premoženja v gotovini prenese na državo izdajateljico ali pa se nanjo v naravi in ob soglasju države izvršiteljice prenese celotno premoženje. Če teh pravil ni mogoče uporabiti, se lahko s premoženjem razpolaga na kakršen koli drug način v skladu z zakonodajo države izvršiteljice.

Člen 32: Stroški

Stroške krije država izvršiteljica, če nastanejo na njenem ozemlju, v vseh ostalih primerih pa država izdajateljica. Kadar ima država izvršiteljica visoke ali izredne stroške, lahko predlaga državi izdajateljici delitev stroškov.

Člen 33: Pravna sredstva v državi izvršiteljici zoper priznavanje in izvrševanje

Ta člen določa pravno sredstvo v državi izvršiteljici zoper priznanje in izvršitev odredbe o zamrznitvi ali zaplembi. Vse zainteresirane strani, vključno s tretjimi osebami, ki ravnajo v dobri veri, lahko za ohranitev svojih pravic vložijo pravno sredstvo pri sodišču države izvršiteljice v skladu z njeno zakonodajo. Pravno sredstvo lahko ima po zakonodaji države izvršiteljice suspenzivni učinek. Vendar na sodišču v državi izvršiteljici ni mogoče izpodbijati materialnih razlogov za izdajo odredbe o zaplembi v kazenskih zadevah.

Člen 34: Povrnitev stroškov

Razen kadar je odgovornost izključno posledica ravnanja države izvršiteljice, mora država izdajateljica povrniti vse odškodnine, izplačane morebitnim stranem po izvršitvi odredbe.

Člen 35: Statistični podatki

Ta člen se nanaša na obveznost držav članic, da redno zbirajo in vzdržujejo izčrpne statistične podatke zadevnih organov v zvezi z vzajemnim priznavanjem odredb o zamrznitvi in zaplembi. Zbrani statistični podatki se pošljejo Komisiji vsako leto. Ker trenutno primanjkuje izčrpnih podatkov v zvezi z vzajemnim priznavanjem odredb o zamrznitvi in zaplembi, se zdi, da je ta obveznost nujna za temeljito oceno delovanja mehanizma iz te uredbe.

Poglavje V – Končne določbe

Člen 36: Spremembe potrdila in obrazca

Standardno potrdilo in obrazec iz prilog I in II k temu predlogu bi morala biti koristno orodje za čim večjo poenostavitev in pospešitev vzajemnega priznavanja in izvrševanja odredb o zamrznitvi in zaplembi. Zato je pomembno, da se lahko ugotovljene težave v zvezi z vsebino potrdila in obrazca v prihodnje čim prej obravnavajo. Sprememba prilog z zapletenim in celovitim zakonodajnim postopkom ne ustreza tej zahtevi. Zato je v členu 37 določen hitrejši in prožnejši postopek za spremembe z delegiranimi akti.

Člen 37: Izvajanje prenosa pooblastila

Ta člen določa pogoje, pod katerimi lahko Komisija sprejme delegirane akte, s katerimi določi potrebne spremembe potrdila in obrazca, ki sta priložena predlogu. Poleg tega določa standardni postopek za sprejetje takih delegiranih aktov.

Člen 38: Klavzula o pregledu

Komisija bo pet let po začetku veljavnosti te predlagane uredbe Evropskemu parlamentu in Svetu predložila poročilo o njeni uporabi.

Člen 39: Nadomestitev

Ta uredba bo nadomestila okvirna sklepa 2003/577/PNZ in 2006/783/PNZ za države članice, ki jih zavezuje. Okvirna sklepa 2003/577/PNZ in 2006/783/PNZ se bosta še naprej uporabljala za tiste države članice, ki jih ta uredba ne zavezuje.

Člen 40: Začetek veljavnosti in uporaba

Predlagana uredba bo začela veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu*. Uporabljati se bo začela šest mesecev po datumu začetka njene veljavnosti, z izjemo člena 27, ki se bo uporabljal od datuma začetka njene veljavnosti.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o vzajemnem priznavanju odredb o zamrznitvi in zaplembi**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 82(1)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska unija si je zadala cilj ohraniti in razvijati območje svobode, varnosti in pravice.
- (2) Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah v Uniji temelji na načelu vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb, ki je od zasedanja Evropskega sveta v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 na splošno znano kot temelj pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v Uniji.
- (3) Zamrznitev in zaplemba predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, je eden od najučinkovitejših načinov boja proti kriminalu. Evropska unija je zavezana zagotavljanju učinkovitejšega odkrivanja, zaplembe in ponovne uporabe sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem²⁴.
- (4) Ker so kazniva dejanja pogosto nadnacionalna, je za zaseg in zaplembo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, bistvenega pomena učinkovito čezmejno sodelovanje.
- (5) Sedanji pravni okvir Unije v zvezi z vzajemnim priznavanjem odredb o zamrznitvi in zaplembi predstavlja Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji²⁵ in Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi²⁶.
- (6) Iz poročil Komisije o izvajanju okvirnih sklepov 2003/577/PNZ in 2006/783/PNZ je razvidno, da sedanji sistem za vzajemno priznavanje odredb o zamrznitvi in zaplembi ni popolnoma učinkovit. Sedanja instrumenta se v državah članicah ne izvajata in uporabljata enotno, kar povzroča pomanjkljivo vzajemno priznavanje.
- (7) Pravni okvir Unije za vzajemno priznavanje odredb o zamrznitvi in zaplembi ni sledil nedavnemu razvoju zakonodaje na ravni Unije in na nacionalni ravni. Zlasti

²⁴ „Stockholmski program – odprta in varna Evropa, ki služi državljanom in jih varuje“, UL C 115, 4.5.2010, str. 1.

²⁵ UL L 196, 2.8.2003, str. 45.

²⁶ UL L 328, 24.11.2006, str. 59.

Direktiva 2014/42/EU²⁷ določa skupna minimalna pravila o zamrznitvi in zaplembi premoženja. Ta skupna minimalna pravila se nanašajo na zaplembo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, kadar je bil v zvezi s kaznivim dejanjem sprožen kazenski postopek, tudi v primeru bolezni ali pobega osumljenca ali obdolženca, ter na razširjeno zaplembo in zaplembo sredstev tretji osebi. Poleg tega se nanašajo tudi na zamrznitev premoženja zaradi morebitne poznejše zaplembe. Vrste zaplembe in zamrznitve, ki jih zajema Direktiva 2014/42/EU, bi moral zajemati tudi pravni okvir za vzajemno priznavanje.

- (8) Evropski parlament in Svet sta ob sprejetju Direktive 2014/42/EU navedla, da je učinkovit sistem za zamrznitev in zaplembo v Evropski uniji neločljivo povezan z dobro delujočim vzajemnim priznavanjem odredb o zamrznitvi in zaplembi. Glede na potrebo po uvedbi celovitega sistema za zamrznitev in zaplembo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, sta pozvala Komisijo, naj predstavi zakonodajni predlog o vzajemnem priznavanju odredb o zamrznitvi in zaplembi.
- (9) Komisija je v evropski agendi za varnost²⁸ menila, da pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah temelji na učinkovitih čezmejnih instrumentih ter da je vzajemno priznavanje sodb in sodnih odločb ključni element v okviru za varnost. Ponovno je poudarila tudi potrebo po izboljšanju vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi.
- (10) Komisija je v sporočilu Evropskemu parlamentu in Svetu o akcijskem načrtu za okrepitev boja proti financiranju terorizma²⁹ poudarila, da je treba zagotoviti, da se storilec kaznivih dejanj, ki financirajo terorizem, odvzamejo sredstva. Za onemogočanje dejavnosti organiziranega kriminala, s katerimi se financira terorizem, je bistveno, da se tem storilec kaznivih dejanj odvzame premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem. Zato je treba z uporabo načela vzajemnega priznavanja zagotoviti, da se vse vrste odredb o zamrznitvi in zaplembi izvršijo v čim večjem obsegu in po vsej Uniji.
- (11) Za zagotovitev učinkovitega vzajemnega priznavanja odredb o zamrznitvi in zaplembi bi bilo treba s pravno zavezujočim pravnim aktom Unije, ki se neposredno uporablja, določiti pravila o priznavanju in izvrševanju teh odredb.
- (12) Pomembno je olajšati vzajemno priznavanje in izvrševanje odredb o zamrznitvi in zaplembi premoženja, in sicer z določitvijo pravil, ki zavezujejo državo članico, da na svojem ozemlju prizna in izvrši odredbe o zamrznitvi in zaplembi, ki jih izda druga država članica v okviru kazenskih postopkov.
- (13) Ta uredba bi se morala uporabljati za vse odredbe o zaplembi, ki jih je izreklo sodišče po zaključku postopkov v zvezi s kaznivim dejanjem, in vse odredbe o zamrznitvi, izdane zaradi morebitne poznejše zaplembe. Zato bi morala zajemati vse vrste odredb, ki jih zajema Direktiva 2014/42/EU, ter druge vrste odredb, izdane brez pravnomočne

²⁷ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).

²⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Evropska agenda za varnost (COM(2015) 185 final).

²⁹ COM(2016) 50 final.

obsodbe v okviru kazenskih postopkov. Ne bi se smela uporabljati za odredbe o zamrznitvi in zaplombi, izdane v okviru civilnih ali upravnih postopkov.

- (14) Ta uredba bi morala zajemati odredbe o zamrznitvi in zaplombi v zvezi s kaznivimi dejanji, ki jih zajema Direktiva 2014/42/EU, ter odredbe v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji. Zato kazniva dejanja ne bi smela biti omejena na področja posebno hudih oblik kriminala s čezmejnimi posledicami, saj člen 82 PDEU ne zahteva take omejitve za ukrepe v zvezi z določitvijo pravil in postopkov za zagotovitev vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah.
- (15) Sodelovanje med državami članicami, ki temelji na načelu vzajemnega priznavanja in takojšnje izvršitve sodnih odločb, predpostavlja zaupanje, da se bodo odločbe, ki jih je treba priznati in izvršiti, vedno sprejele v skladu z načeli zakonitosti, subsidiarnosti in sorazmernosti. Predpostavlja se tudi, da bodo pravice, zagotovljene stranem ali zainteresiranim tretjim osebam, ki ravnaajo v dobri veri, ohranjene.
- (16) Ta uredba ne spreminja obveznosti spoštovanja temeljnih pravic in pravnih načel, kot so določeni v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji.
- (17) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah in Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic. Ta uredba bi se morala uporabljati v skladu s temi pravicami in načeli.
- (18) To uredbi bi bilo treba uporabljati ob upoštevanju Direktive 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁰, Direktive 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta³¹, Direktive 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta³², Direktive (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta³³, Direktive (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta³⁴ ter Direktive (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta³⁵, ki se nanašajo na procesne pravice v kazenskih postopkih.
- (19) Pravila o posredovanju, priznavanju in izvrševanju odredb o zamrznitvi in zaplombi bi poleg spoštovanja temeljnih pravic morala zagotavljati tudi učinkovitost postopka odvzema sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem.
- (20) V ta namen bi moral organ izdajatelj odredbe o zamrznitvi in zaplombi posredovati neposredno izvršitvenemu organu ali, če je to ustrezno, osrednjemu organu.
- (21) Odredbo o zaplombi bi bilo treba posredovati skupaj s standardnim potrdilom.

³⁰ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

³¹ Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

³² Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebam in konzularnimi organi med odvzemu prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).

³³ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

³⁴ Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1).

³⁵ Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).

- (22) Izvršitveni organ bi moral priznati odredbo o zaplembi brez nadaljnjih formalnosti in sprejeti potrebne ukrepe za njeno izvršitev. Odločitev o priznanju in izvršitvi odredbe o zaplembi bi bilo treba sprejeti, zaplembo pa izvesti enako hitro in prednostno kot v podobnih domačih primerih. Določiti bi bilo treba roke za zagotovitev hitre in učinkovite odločitve o odredbi o zaplembi ter njene izvršitve.
- (23) Glede na nujnost zamrznitve in njeno začasno naravo bi bilo treba odredbo o zamrznitvi izdati s standardnim obrazcem. Organ izdajatelj bi moral ugotoviti, ali je izdaja odredbe o zamrznitvi potrebna in sorazmerna za začasno preprečitev uničenja, preoblikovanja, premikanja ali prenosa premoženja ali razpolaganja z njim. Za usklajitev pogojev za izdajo odredb o zamrznitvi v domačih in čezmejnih primerih bi bilo treba odredbo o zamrznitvi na podlagi te uredbe izdati samo, če bi jo bilo mogoče izdati v podobnem domačem primeru.
- (24) Izvršitveni organ bi moral priznati odredbo o zamrznitvi brez nadaljnjih formalnosti in nemudoma sprejeti potrebne ukrepe za njeno izvršitev. Odločitev o priznanju in izvršitvi odredbe o zamrznitvi bi bilo treba sprejeti, zamrznitev pa izvesti enako hitro in prednostno kot v podobnih domačih primerih. Določiti bi bilo treba roke za zagotovitev hitre in učinkovite odločitve o odredbi o zamrznitvi ter njene izvršitve.
- (25) Organ izdajatelj in izvršitveni organ bi morala pri izvršitvi odredbe o zamrznitvi ustrezno upoštevati zaupnost preiskave. Izvršitveni organ bi moral zagotoviti zlasti zaupnost dejstev in vsebine odredbe o zamrznitvi.
- (26) Priznanja in izvršitve odredbe o zamrznitvi se ne bi smelo zavrniti iz drugih razlogov, razen tistih iz te uredbe. Zlasti bi moralo biti mogoče, da izvršitveni organ ne prizna in izvrši odredbe o zaplembi na podlagi načela *ne bis in idem*, pravic morebitnih zainteresiranih strani ali pravice biti navzoč na sojenju.
- (27) Izvršitveni organ bi se moral pred odločitvijo o uporabi razloga za nepriznanje ali neizvršitev posvetovati z organom izdajateljem, da bi pridobil vse potrebne dodatne informacije.
- (28) Izvršitveni organ bi moral imeti možnost odložiti izvršitev odredbe o zaplembi ali zamrznitvi, zlasti če bi lahko njena izvršitev škodovala tekoči kazenski preiskavi. Ko ni več razloga za odložitev, bi moral izvršitveni organ sprejeti potrebne ukrepe za izvršitev odredbe.
- (29) Organa izdajatelja bi bilo treba nemudoma obvestiti o nezmožnosti izvršitve odredbe. Taka nezmožnost lahko izhaja iz tega, da je bilo premoženje že zaplenjeno, je izginilo, ga ni mogoče najti na kraju, ki ga je navedel organ izdajatelj, ali kraj ni bil naveden dovolj natančno.
- (30) Izvršitev odredbe o zaplembi ali zamrznitvi bi morala urejati zakonodaja države izvršiteljice, njeni organi pa bi morali biti edini pristojni za odločanje o postopkih za izvršitev.
- (31) Pravilno delovanje te uredbe v praksi predpostavlja tesne stike med zadevnimi pristojnimi nacionalnimi organi zlasti v primerih istočasne izvršitve odredbe o zaplembi v več državah članicah. Zato bi se morali pristojni nacionalni organi po potrebi med seboj posvetovati.
- (32) Čezmejni primeri ne bi smeli posegati v pravice žrtev do odškodnine in povrnitve. Pravila o razpolaganju z zaplenjenim premoženjem bi morala dati prednost odškodnini in povrnitvi premoženja žrtvam. Poleg tega bi morale države članice upoštevati svoje

obveznosti glede pomoči pri izterjavi davčnih terjatev iz drugih držav članic v skladu z Direktivo 2010/24/EU³⁶.

- (33) Države članice ne bi smele med seboj zahtevati povračila stroškov, ki nastanejo pri uporabi te uredbe. Če pa ima država izvršiteljica visoke ali izredne stroške, bi moral organ izdajatelj upoštevati predlog izvršitvenega organa o delitvi stroškov.
- (34) Vse zainteresirane strani, vključno s tretjimi osebami, ki ravnaajo v dobri veri, bi morale imeti za ohranitev svojih pravic na voljo pravna sredstva zoper priznanje in izvršitev odredbe o zamrznitvi ali zaplembi, vključno z dejansko možnostjo izpodbijanja odredbe pred sodiščem ali uveljavljanjem lastništva ali drugih premoženjskih pravic v skladu z Direktivo 2014/42/EU. Pravno sredstvo bi bilo treba vložiti pri sodišču v državi izvršiteljici.
- (35) Za spremembo potrdila in obrazca iz prilog I in II k tej uredbi bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu za delegirane akte opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (36) Ker cilja te uredbe, in sicer vzajemnega priznavanja in izvrševanja odredb o zamrznitvi in zaplembi, države članice ne morejo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (37) Določbe Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ so bile že nadomeščene z Direktivo 2014/41/EU³⁷, kar zadeva zaseg dokazov. Določbe Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ bi bilo treba nadomestiti s to uredbo, kar zadeva zamrznitev zaradi poznejše zaplembe premoženja, in sicer za države članice, ki jih ta uredba zavezuje. Določbe za zaseg dokazov zaradi poznejše zaplembe bi bilo treba uskladiti. Poleg tega bi morala ta uredba za države članice, ki jih zavezuje, nadomestiti Okvirni sklep 2006/783/PNZ.
- (38) V skladu s členom 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, *[je Združeno kraljestvo / Irska predložilo/predložila uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe] ali [Združeno kraljestvo / Irska brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj/zanjo ni zavezujoča in se v njem/njej ne uporablja]*.
- (39) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

³⁶ Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L 84, 31.3.2010, str. 1).

³⁷ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1.5.2014, str. 1).

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, OPREDELITEV POJMOV IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta uredba določa pravila, v skladu s katerimi država članica na svojem ozemlju prizna in izvrši odredbo o zamrznitvi ali zaplembi, ki jo izda druga država članica v okviru kazenskih postopkov.
2. Ta uredba ne spreminja obveznosti spoštovanja temeljnih pravic in pravnih načel, kot so določeni v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „odredba o zaplembi“ pomeni dokončno kazen ali ukrep, ki ga je izreklo sodišče po zaključku postopkov v zvezi s kaznivim dejanjem, kar vodi k dokončnemu odvzemu premoženja fizične ali pravne osebe;
- (2) „odredba o zamrznitvi“ pomeni sodno odločbo, ki jo izda ali potrdi organ iz točke (8) v smislu odredbe o zamrznitvi v državi izdajateljici, da začasno prepreči uničenje, preoblikovanje, premikanje ali prenos premoženja ali razpolaganje z njim zaradi morebitne poznejše zaplembe;
- (3) „premoženje“ pomeni vsakršno premoženje, materialno ali nematerialno, premično ali nepremično, in pravne dokumente ali listine, ki izkazujejo pravni naslov ali interes na takem premoženju, za katero organ izdajatelj meni, da:
 - (a) predstavlja premoženjsko korist, pridobljeno s kaznivim dejanjem, ali ustreza celotni ali delni vrednosti take premoženjske koristi;
 - (b) predstavlja predmete, ki so bili uporabljeni za tako kaznivo dejanje, ali vrednost takih predmetov;
 - (c) ga je treba zapleniti zaradi uporabe katere koli pristojnosti zaplembe v državi izdajateljici v skladu z Direktivo 2014/42/EU ali
 - (d) ga je treba zapleniti na podlagi katere koli druge določbe o pristojnostih zaplembe v skladu z zakonodajo države izdajateljice;
- (4) „premoženjska korist“ pomeni kakršno koli gospodarsko korist, neposredno ali posredno pridobljeno s kaznivim dejanjem; predstavlja lahko kakršno koli obliko premoženja ter vključuje vsakršno nadaljnje ponovno vlaganje ali preoblikovanje neposredne premoženjske koristi in vse koristi, ki imajo določeno vrednost;

- (5) „predmeti, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja“ pomenijo kakršno koli premoženje, ki se uporablja ali je na kakršen koli način v celoti ali delno namenjeno storitvi kaznivih dejanj;
- (6) „država izdajateljica“ pomeni državo članico, v kateri se v okviru kazenskih postopkov izda odredba o zamrznitvi ali zaplembi;
- (7) „država izvršiteljica“ pomeni državo članico, ki se ji posreduje odredba o zamrznitvi ali zaplembi za namene priznanja in izvršitve;
- (8) „organ izdajatelj“ pomeni:
- (a) v smislu odredbe o zamrznitvi:
- (1) sodnika, sodišče, preiskovalnega sodnika ali državnega tožilca, pristojnega v zadevnem primeru, ali
- (2) kateri koli drug pristojni organ, ki ga opredeli država izdajateljica in je pristojen, da v kazenskih postopkih odredi zamrznitev premoženja ali izvrši odredbo o zamrznitvi v skladu z nacionalno zakonodajo. Poleg tega odredbo o zamrznitvi, preden se posreduje izvršitvenemu organu in po proučitvi njene skladnosti s pogoji za izdajo take odredbe iz te uredbe, zlasti pogoji iz člena 13(1), potrdi sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali državni tožilec države izdajateljice. Kadar tak organ potrdi odredbo, se lahko obravnava tudi kot organ izdajatelj za namene posredovanja odredbe;
- (b) v smislu odredbe o zaplembi pristojni organ, ki ga opredeli država izdajateljica in je pristojen, da v kazenskih postopkih izvrši odredbo o zaplembi, ki jo izda sodišče v skladu z nacionalno zakonodajo;
- (9) „izvršitveni organ“ pomeni organ, ki je pristojen za priznanje odredbe o zamrznitvi ali zaplembi in zagotovitev njene izvršitve v skladu s to uredbo in postopki, ki se uporabljajo v podobnih domačih primerih.

Člen 3

Kazniva dejanja

1. Odredba o zamrznitvi ali zaplembi privede do izvršitve brez preverjanja dvojne kaznivosti dejanj, če ta dejanja, za katera je bila taka odredba izdana, predstavljajo eno ali več naslednjih kaznivih dejanj, kot jih opredeljuje zakonodaja države izdajateljice, in se v državi izdajateljici kaznujejo z najvišjo zagroženo zaporno kaznijo najmanj treh let:
- sodelovanje v kriminalni združbi,
 - terorizem,
 - trgovina z ljudmi,
 - spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija,
 - nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi,
 - nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi,
 - korupcija,
 - goljufije in z goljufijami povezana kazniva dejanja, kot so opredeljena v Direktivi (EU) 2017/xxx o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava,

- goljufije, vključno s tistimi, ki škodijo finančnim interesom Evropskih skupnosti v smislu Konvencije z dne 26. julija 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti,
 - pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem,
 - ponarejanje denarja, tudi eurov,
 - računalniška kriminaliteta,
 - okoljska kriminaliteta, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi vrstami ter ogroženimi rastlinskimi vrstami in podvrstami,
 - omogočanje nezakonitega vstopa in bivanja,
 - umor, huda telesna poškodba,
 - nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi,
 - ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev,
 - rasizem in ksenofobija,
 - organiziran ali oborožen rop,
 - nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli,
 - preslepitev,
 - izsiljevanje in oderuštvo,
 - ponarejanje in piratstvo izdelkov,
 - ponarejanje uradnih listin in promet z njimi,
 - goljufija in ponarejanje negotovinskih plačilnih sredstev,
 - nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi pospeševalci rasti,
 - nedovoljena trgovina z jedrskimi ali radioaktivnimi snovmi,
 - trgovina z ukradenimi vozili,
 - posilstvo,
 - požig,
 - kazniva dejanja v pristojnosti Mednarodnega kazenskega sodišča,
 - ugrabitev zrakoplova ali plovila,
 - sabotaža.
2. Država izvršiteljica lahko za kazniva dejanja, razen tistih iz odstavka 1, priznanje in izvršitev odredbe o zamrznitvi ali zaplembi pogojuje s tem, da dejanja, za katera je bila taka odredba izdana, predstavljajo kaznivo dejanje po zakonodaji države izvršiteljice ne glede na njegove sestavne elemente ali njegov opis po zakonodaji države izdajateljice.

POGLAVJE II

POSREDOVANJE, PRIZNAVANJE IN IZVRŠEVANJE ODREDB O ZAPLEMBI

Člen 4

Posredovanje odredb o zaplembi

1. Organ izdajatelj odredbo o zaplembi ali njeno overjeno kopijo skupaj s potrdilom iz člena 7 posreduje neposredno izvršitvenemu organu ali, če je to ustrezno, osrednjemu

organu iz člena 27(2) na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, in pod pogoji, ki izvršitvenemu organu omogočajo ugotavljanje njene pristnosti.

2. V primeru odredbe o zaplembi denarnega zneska se odredba posreduje državi članici, za katero organ izdajatelj upravičeno domneva, da ima fizična ali pravna oseba, zoper katero je bila odredba izdana, v njej premoženje ali dohodek.
3. V primeru odredbe o zaplembi določenega dela premoženja se odredba posreduje državi članici, za katero organ izdajatelj upravičeno domneva, da se v njej nahaja premoženje, ki ga odredba o zaplembi zajema.
4. Kadar ni utemeljenih razlogov, na podlagi katerih bi organ izdajatelj lahko določil državo članico, ki se ji posreduje odredba o zaplembi, se ta posreduje državi članici, v kateri ima fizična ali pravna oseba, zoper katero je bila odredba izdana, običajno prebivališče oziroma statutarni sedež.
5. Kadar pristojni izvršitveni organ ni znan, organ izdajatelj izvede vse potrebne poizvedbe, tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže³⁸, da pridobi informacije od države izvršiteljice.
6. Kadar organ v državi izvršiteljici, ki prejme odredbo o zaplembi, ni pristojen za njeno priznanje in sprejetje potrebnih ukrepov za njeno izvršitev, odredbo o zaplembi nemudoma posreduje pristojnemu izvršitvenemu organu v svoji državi članici in to ustrezno sporoči organu izdajatelju.

Člen 5

Posredovanje odredbe o zaplembi eni ali več državam izvršiteljicam

1. Odredba o zaplembi se lahko v skladu s členom 4 naenkrat posreduje samo eni državi izvršiteljici.
2. Odredba o zaplembi določenega dela premoženja se lahko naenkrat posreduje več kot eni državi izvršiteljici v naslednjih primerih:
 - (a) organ izdajatelj upravičeno domneva, da se različni deli premoženja, ki jih zajema odredba o zaplembi, nahajajo v različnih državah izvršiteljicah;
 - (b) zaplemba določenega dela premoženja, ki ga zajema odredba o zaplembi, vključuje ukrepe v več kot eni državi izvršiteljici ali
 - (c) organ izdajatelj upravičeno domneva, da se določen del premoženja, ki ga zajema odredba o zaplembi, nahaja v eni od dveh ali več določenih držav izvršiteljic.
3. Odredba o zaplembi denarnega zneska se lahko naenkrat posreduje več kot eni državi izvršiteljici, kadar organ izdajatelj meni, da je to posebej potrebno, zlasti kadar:
 - (a) zadevno premoženje ni bilo zamrznjeno na podlagi te uredbe ali
 - (b) vrednost premoženja, ki se lahko zapleni v državi izdajateljici in kateri koli od držav izvršiteljic, verjetno ne zadostuje za izvršitev celotnega zneska, ki ga zajema odredba o zaplembi.

³⁸

Sklep Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži (UL L 348, 24.12.2008, str. 130).

Člen 6

Posledice posredovanja odredb o zaplembi

1. Posredovanje odredbe o zaplembi eni ali več državam izvršiteljicam v skladu s členoma 4 in 5 državi izdajateljici ne preprečuje, da sama izvrši odredbo.
2. Kadar se odredba o zaplembi denarnega zneska posreduje eni ali več državam izvršiteljicam, skupna vrednost zneska, pridobljenega z izvršitvijo, ne sme presegati najvišjega zneska iz odredbe o zaplembi.
3. Organ izdajatelj nemudoma obvesti izvršitveni organ na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, če:
 - (a) meni, da obstaja nevarnost, da lahko pride do izvršitve, ki presega najvišji znesek, zlasti na podlagi informacij, o katerih ga je v skladu s členom 11(1)(b) obvestil izvršitveni organ;
 - (b) je bila odredba o zamrznitvi ali zaplembi v celoti ali delno izvršena v državi izdajateljici ali drugi državi izvršiteljici, pri čemer navede znesek, za katerega odredba o zamrznitvi ali zaplembi še ni bila izvršena;
 - (c) po posredovanju odredbe v skladu s členom 4 organ države izdajateljice od zadevne osebe prejme denarni znesek, ki ga je zadevna oseba na podlagi odredbe prostovoljno plačala.

Kadar se uporablja točka (a), organ izdajatelj čim prej obvesti izvršitveni organ, da je zadevna nevarnost minila.

4. Kadar država izdajateljica navede, da želi iz kakršnega koli razloga umakniti odredbo iz države izvršiteljice, slednja nemudoma prekine izvršitev odredbe o zaplembi.

Člen 7

Standardno potrdilo

1. Organ izdajatelj izpolni in podpiše potrdilo iz Priloge I ter potrdi, da je njegova vsebina točna in pravilna.
2. Organ izdajatelj prevede potrdilo v uradni jezik države izvršiteljice ali kateri koli drug jezik, ki ga določi ta država članica v skladu z odstavkom 3.
3. Vsaka država članica lahko kadar koli v izjavi, predloženi Komisiji, navede, da bo sprejela prevod v enega ali več drugih uradnih jezikov Unije.

Člen 8

Priznavanje in izvrševanje odredb o zaplembi

1. Izvršitveni organ brez nadaljnjih formalnosti prizna odredbo o zaplembi, posredovano v skladu s členom 4, in sprejme potrebne ukrepe za njeno izvršitev na enak način kot za odredbo o zaplembi, ki jo izda organ države izvršiteljice, razen če se odloči sklicevati na enega od razlogov za nepriznanje ali neizvršitev iz člena 9 ali enega od razlogov za odložitev iz člena 11.
2. Če odredba o zaplembi zadeva določen del premoženja, se organ izdajatelj in izvršitveni organ, če to določa zakonodaja države izdajateljice, lahko dogovorita, da

se zaplemba v državi izvršiteljici lahko izvede v obliki obveznega plačila denarnega zneska, ki ustreza vrednosti premoženja.

3. Če odredba o zaplembi zadeva denarni znesek, izvršitveni organ, če plačilo ni bilo prejeto, izvrši odredbo o zaplembi v skladu z odstavkom 1 na katerem koli delu premoženja, ki je na voljo za ta namen. Izvršitveni organ po potrebi pretvori denarni znesek za zaplembo v valuto države izvršiteljice po menjalnem tečaju, ki je veljal ob izdaji odredbe o zaplembi.
4. Izvršitveni organ takoj po zaključku izvršitve odredbe to sporoči organu izdajateljcu na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis.

Člen 9

Razlogi za nepriznavanje ali neizvrševanje odredb o zaplembi

1. Izvršitveni organ se lahko odloči, da ne prizna in izvrši odredbe o zaplembi samo, če:
 - (a) je potrdilo iz člena 7 nepopolno, očitno nepravilno ali očitno ne ustreza odredbi o zaplembi in ni bilo izpolnjeno po posvetovanju v skladu z odstavkom 2;
 - (b) je izvršitev odredbe o zaplembi v nasprotju z načelom *ne bis in idem*;
 - (c) po zakonodaji države izvršiteljice obstaja imuniteta ali privilegij, ki preprečuje izvršitev domače odredbe o zaplembi zadevnega premoženja;
 - (d) odredba o zaplembi temelji na kaznivem dejanju, ki je bilo storjeno zunaj ozemlja države izdajateljice in v celoti ali delno na ozemlju države izvršiteljice, in ravnanje, zaradi katerega je bila odredba o zaplembi izdana, v državi izvršiteljici ni kaznivo dejanje;
 - (e) zaradi pravic katere koli tretje osebe, ki ravna v dobri veri, v skladu z zakonodajo države izvršiteljice ni možno izvršiti odredbe o zaplembi, vključno s primeri, ko je to posledica uporabe pravnih sredstev v skladu s členom 31;
 - (f) v primeru iz člena 3(2) ravnanje, na katerem temelji odredba o zaplembi, ni kaznivo dejanje po zakonodaji države izvršiteljice. Vendar se v povezavi z davki ali drugimi dajatvami, carinami in deviznim poslovanjem izvršitev odredbe o zaplembi ne zavrne iz razloga, da zakonodaja države izvršiteljice ne nalaga enakih davkov ali drugih dajatev ali da ne vključuje enakih pravil glede davkov, drugih dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot zakonodaja države izdajateljice;
 - (g) se v skladu s potrdilom iz člena 7 oseba ni osebno udeležila sojenja, ki se je zaključilo z odredbo o zaplembi, povezano s pravnomočno obsodbo.

Ta razlog za nepriznanje in neizvršitev se ne uporablja, kadar je v potrdilu navedeno, da je bila oseba v skladu z dodatnimi postopkovnimi zahtevami, določenimi v nacionalni zakonodaji države izdajateljice:

- (1) pravočasno osebno povabljen in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odredbo o zaplembi, ali je na kakršen koli drug način dejansko prejela uradne informacije o predvidenem datumu in kraju sojenja, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem, in je bila pravočasno obveščena, da se taka odredba o zaplembi lahko izda, če se sojenja ne udeleži;

- (2) seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal ali
 - (3) potem ko ji je bila vročena odredba o zaplembi in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati in ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno proučijo, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločitve:
 - je oseba izrecno izjavila, da ne izpodbija odredbe o zaplembi, ali
 - ni zahtevala ponovnega sojenja ali vložila pritožbe v ustreznem roku.
2. V primerih iz odstavka 1 se izvršitveni organ pred odločitvijo o popolnem ali delnem nepriznanju in neizvršitvi odredbe o zaplembi posvetuje z organom izdajateljem na kakršen koli ustrezen način in po potrebi od njega zahteva, da nemudoma predloži potrebne informacije.
3. Morebitna odločitev o nepriznanju ali neizvršitvi se sprejme nemudoma in se takoj sporoči organu izdajatelju na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis.

Člen 10

Roki za priznavanje in izvrševanje odredb o zaplembi

1. Odločitev o priznanju ali izvršitvi odredbe o zaplembi se sprejme, zaplemba pa izvede enako hitro in prednostno kot v podobnih domačih primerih, v vsakem primeru pa v rokih iz tega člena.
2. Izvršitveni organ sprejme odločitev o priznanju in izvršitvi odredbe o zaplembi nemudoma, brez poseganja v odstavek 5 pa najpozneje v 30 dneh po prejemu odredbe o zaplembi.
3. Izvršitveni organ odločitev o odredbi o zaplembi nemudoma sporoči organu izdajatelju na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis.
4. Če ni razlogov za odložitev v skladu s členom 11, izvršitveni organ izvede zaplembo nemudoma, brez poseganja v odstavek 5 tega člena pa najpozneje v 30 dneh po sprejetju odločitve iz odstavka 2 tega člena.
5. Če v posameznem primeru ni mogoče upoštevati roka iz odstavka 2 ali 4, izvršitveni organ to nemudoma in na kakršen koli način sporoči organu izdajatelju in navede razloge za zamudo ter se posvetuje z organom izdajateljem o ustreznem roku za izvedbo zaplembe. V takem primeru se rok iz odstavka 2 ali 4 lahko podaljša za največ 30 dni.

Člen 11

Odložitev izvrševanja odredb o zaplembi

1. Izvršitveni organ lahko odloži izvršitev odredbe o zaplembi, posredovane v skladu s členom 4:
 - (a) kadar bi njena izvršitev lahko škodovala tekoči kazenski preiskavi, in sicer do takrat, kot se mu zdi smiselno;

- (b) kadar v primeru odredbe o zaplembi denarnega zneska meni, da zaradi sočasne izvršitve odredbe o zaplembi v več kot eni državi članici obstaja nevarnost, da celotna vrednost, pridobljena na podlagi izvršitve, znatno presega vrednost iz odredbe o zaplembi;
 - (c) kadar je premoženje že predmet postopkov zaplembe v državi izvršiteljici;
 - (d) v primerih pravnih sredstev iz člena 33.
2. Izvršitveni organ nemudoma in na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, predloži organu izdajatelju poročilo o odložitvi izvršitve odredbe, vključno z razlogi za odložitev in, če je to možno, njenim pričakovanim trajanjem.
 3. Ko ni več razloga za odložitev, izvršitveni organ nemudoma sprejme potrebne ukrepe za izvršitev odredbe in to sporoči organu izdajatelju na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis.

Člen 12

Nezmožnost izvršitve odredbe o zaplembi

Kadar odredbe o zaplembi tudi po posvetovanju z organom izdajateljem ni mogoče izvršiti, ker je bilo premoženje, ki je predmet zaplembe, že zaplenjeno, je izginilo, je bilo uničeno, ga ni mogoče najti na kraju, navedenem v potrdilu, ali kraj ni bil naveden dovolj natančno, se to nemudoma sporoči organu izdajatelju. Kadar je to mogoče, se lahko odredba izvrši v zvezi z drugim premoženjem v skladu s členom 8(2) ali (3).

POGLAVJE III

POSREDOVANJE, PRIZNAVANJE IN IZVRŠEVANJE ODREDB O ZAMRZNITVI

Člen 13

Pogoji za izdajo in posredovanje odredbe o zamrznitvi

1. Organ izdajatelj lahko izda odredbo o zamrznitvi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) izdaja odredbe je potrebna in sorazmerna za začasno preprečitev uničenja, preoblikovanja, premikanja ali prenosa premoženja ali razpolaganja z njim zaradi morebitne poznejše zaplembe, ob upoštevanju pravic zadevne osebe;
 - (b) odredba bi lahko bila pod istimi pogoji odrejena tudi v podobnem domačem primeru ter
 - (c) razlogi za odredbo so vsaj na kratko ustrezno navedeni.
2. Organ izdajatelj za vsak posamezen primer preveri, ali so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni.
3. Kadar izvršitveni organ upravičeno domneva, da pogoji iz odstavka 1 niso izpolnjeni, se lahko po izvršitvi odredbe posvetuje z organom izdajateljem o pomembnosti nadaljnje zamrznitve. Zaradi takega posvetovanja se izvršitev odredbe o zamrznitvi ne odloži. Po navedenem posvetovanju se lahko organ izdajatelj odloči umakniti odredbo.

Člen 14

Posredovanje odredb o zamrznitvi

1. Organ izdajatelj odredbo o zamrznitvi posreduje na obrazcu iz člena 16 neposredno izvršitvenemu organu ali, če je to ustrezno, osrednjemu organu iz člena 27(2) na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, in pod pogoji, ki izvršitvenemu organu omogočajo ugotavljanje njene pristnosti.
2. V primeru odredbe o zamrznitvi denarnega zneska se odredba posreduje državi članici, za katero organ izdajatelj upravičeno domneva, da ima fizična ali pravna oseba, zoper katero je bila odredba izdana, v njej premoženje ali dohodek.
3. V primeru odredbe o zamrznitvi določenega dela premoženja se odredba posreduje državi članici, za katero organ izdajatelj upravičeno domneva, da se v njej nahaja premoženje, ki ga zajema odredba o zamrznitvi.
4. Kadar ni utemeljenih razlogov, na podlagi katerih bi organ izdajatelj lahko določil državo članico, ki se ji posreduje odredba o zamrznitvi, se ta posreduje državi članici, v kateri ima fizična ali pravna oseba, zoper katero je bila odredba izdana, običajno prebivališče oziroma statutarni sedež.
5. Odredba o zamrznitvi iz odstavka 1:
 - (a) se posreduje skupaj z odredbo o zaplembi, posredovano v skladu s členom 4, ali
 - (b) vsebuje navodilo, da premoženje ostane v državi izvršiteljici do posredovanja odredbe o zaplembi v skladu s členom 4. Organ izdajatelj navede predvideni datum tega posredovanja na obrazcu iz člena 16.
6. Organ izdajatelj obvesti izvršitveni organ o morebitnih znanih zainteresiranih straneh, vključno s tretjimi osebami, ki ravnaajo v dobri veri, ki jih odredba o zamrznitvi zadeva.
7. Kadar pristojni izvršitveni organ ni znan, organ izdajatelj izvede vse potrebne poizvedbe, tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže³⁹, da pridobi informacije od države izvršiteljice.
8. Kadar izvršitveni organ, ki prejme odredbo o zamrznitvi, ni pristojen za njeno priznanje in sprejetje potrebnih ukrepov za njeno izvršitev, odredbo o zamrznitvi nemudoma posreduje pristojnemu izvršitvenemu organu v svoji državi članici in to ustrezno sporoči organu izdajatelju.

Člen 15

Posredovanje odredbe o zamrznitvi eni ali več državam izvršiteljicam

1. Odredba o zamrznitvi se lahko v skladu s členom 14 naenkrat posreduje samo eni državi izvršiteljici.
2. Odredba o zamrznitvi določenega dela premoženja se lahko naenkrat posreduje več kot eni državi izvršiteljici v naslednjih primerih:

³⁹ Sklep Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži (UL L 348, 24.12.2008, str. 130).

- (a) organ izdajatelj upravičeno domneva, da se različni deli premoženja, ki jih zajema odredba o zamrznitvi, nahajajo v različnih državah izvršiteljicah;
 - (b) zamrznitev določenega dela premoženja, ki ga zajema odredba o zamrznitvi, vključuje ukrepe v več kot eni državi izvršiteljici ali
 - (c) organ izdajatelj upravičeno domneva, da se določen del premoženja, ki ga zajema odredba o zamrznitvi, nahaja v eni od dveh ali več določenih držav izvršiteljic.
3. Odredba o zamrznitvi denarnega zneska se lahko naenkrat posreduje več kot eni državi izvršiteljici, kadar organ izdajatelj meni, da je to posebej potrebno, zlasti kadar ocenjena vrednost premoženja, ki se lahko zamrzne v državi izdajateljici in kateri koli od držav izvršiteljic, verjetno ne zadostuje za izvršitev celotnega zneska, ki ga zajema odredba o zamrznitvi.

Člen 16

Obrazec za odredbo o zamrznitvi

1. Odredba o zamrznitvi se izda na obrazcu iz Priloge II.
2. Organ izdajatelj izpolni in podpiše obrazec ter potrdi, da je njegova vsebina točna in pravilna.
3. Organ izdajatelj prevede odredbo o zamrznitvi v uradni jezik države izvršiteljice ali kateri koli drug jezik, ki ga določi ta država članica v skladu z odstavkom 4.
4. Vsaka država članica lahko kadar koli v izjavi, predloženi Komisiji, navede, da bo sprejela prevod v enega ali več drugih uradnih jezikov Unije.

Člen 17

Priznavanje in izvrševanje odredb o zamrznitvi

Izvršitveni organ brez nadaljnjih formalnosti prizna odredbo o zamrznitvi, posredovano v skladu s členom 14, in sprejme potrebne ukrepe za njeno izvršitev, razen če se odloči sklicevati na enega od razlogov za nepriznanje ali neizvršitev iz člena 18 ali enega od razlogov za odložitev iz člena 20.

Člen 18

Razlogi za nepriznavanje ali neizvrševanje odredb o zamrznitvi

1. Izvršitveni organ se lahko odloči, da ne prizna in izvrši odredbe o zamrznitvi samo, če:
 - (a) je obrazec iz člena 16 nepopoln ali očitno nepravilen in ni bil izpolnjen po posvetovanju v skladu z odstavkom 2;
 - (b) je izvršitev odredbe o zamrznitvi v nasprotju z načelom *ne bis in idem*;
 - (c) po zakonodaji države izvršiteljice obstaja imuniteta ali privilegij, ki preprečuje izvršitev domače odredbe o zamrznitvi zadevnega premoženja;
 - (d) odredba temelji na kaznivem dejanju, ki je bilo storjeno zunaj ozemlja države izdajateljice in v celoti ali delno na ozemlju države izvršiteljice, in ravnanje, zaradi katerega je bila odredba o zamrznitvi izdana, v državi izvršiteljici ni kaznivo dejanje;

- (e) v primeru iz člena 3(2) ravnanje, na katerem temelji odredba o zamrznitvi, ni kaznivo dejanje po zakonodaji države izvršiteljice. Vendar se v povezavi z davki ali drugimi dajatvami, carinami in deviznim poslovanjem izvršitev odredbe o zamrznitvi ne zavrne iz razloga, da zakonodaja države izvršiteljice ne nalaga enakih davkov ali drugih dajatev ali da ne vključuje enakih pravil glede davkov, drugih dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot zakonodaja države izdajateljice.
2. V primerih iz odstavka 1 se izvršitveni organ pred odločitvijo o popolnem ali delnem nepriznanju ali neizvršitvi odredbe o zamrznitvi posvetuje z organom izdajateljem na kakršen koli ustrezen način in po potrebi od njega zahteva, da nemudoma predloži potrebne informacije.
3. Izvršitveni organ se lahko odloči preklicati odredbo o zamrznitvi, če med izvršitvijo ugotovi, da se uporablja eden od razlogov za nepriznanje in neizvršitev.

Člen 19

Roki za priznavanje in izvrševanje odredb o zamrznitvi

1. Odločitev o priznanju ali izvršitvi odredbe o zamrznitvi se sprejme, zamrznitev pa izvede enako hitro in prednostno kot v podobnih domačih primerih, v vsakem primeru pa v rokih iz tega člena.
2. Kadar organ izdajatelj v odredbi o zamrznitvi navede, da obstajajo upravičeni razlogi za domnevo, da bo zadevno premoženje kmalu premaknjeno ali uničeno, in da je potrebna takojšnja zamrznitev ali da je treba ukrep zamrznitve izvesti na določen datum, izvršitveni organ v celoti upošteva to zahtevo.
3. Izvršitveni organ sprejme odločitev o priznanju in izvršitvi odredbe o zamrznitvi ali posvetovanju z organom izdajateljem v skladu s členom 18(2) čim prej, brez poseganja v odstavek 7 tega člena pa najpozneje v 24 urah po prejemu odredbe o zamrznitvi.
4. Če se izvršitveni organ posvetuje z organom izdajateljem v skladu s členom 18(2), nemudoma sprejme odločitev o priznanju in izvršitvi odredbe o zamrznitvi.
5. Izvršitveni organ odločitev o odredbi o zamrznitvi nemudoma sporoči organu izdajatelju na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis.
6. Če ni razlogov za odložitev v skladu s členom 20, izvršitveni organ izvede zamrznitev nemudoma, brez poseganja v odstavek 7 tega člena pa najpozneje v 24 urah po sprejetju odločitve iz odstavka 3 tega člena.
7. Če v posameznem primeru ni mogoče upoštevati roka iz odstavka 3 ali 6, izvršitveni organ to nemudoma in na kakršen koli način sporoči organu izdajatelju in navede razloge za zamudo ter se posvetuje z organom izdajateljem o ustreznem roku za izvedbo zamrznitve.

Člen 20

Odložitev izvrševanja odredb o zamrznitvi

1. Izvršitveni organ lahko odloži izvršitev odredbe o zamrznitvi, posredovane v skladu s členom 14, kadar:
- (1) bi njena izvršitev lahko škodovala tekoči kazenski preiskavi, in sicer do takrat, kot se mu zdi smiselno;

- (2) je premoženje že predmet odredbe o zamrznitvi in dokler se navedena odredba ne prekliče ali
 - (3) je premoženje že predmet odredbe, izdane v okviru drugega postopka v državi izvršiteljici, in dokler se navedena odredba ne prekliče.
 - (4) Vendar se ta točka uporablja samo, kadar bi taka odredba imela prednost pred nadaljnjimi nacionalnimi odredbami o zamrznitvi v kazenskih postopkih po nacionalni zakonodaji.
2. Izvršitveni organ nemudoma in na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, predloži organu izdajatelju poročilo o odložitvi izvršitve odredbe, vključno z razlogi za odložitev in, če je to možno, njenim pričakovanim trajanjem. Ko ni več razloga za odložitev, izvršitveni organ nemudoma sprejme potrebne ukrepe za izvršitev odredbe in to sporoči organu izdajatelju na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis.

Člen 21

Obveznost obveščanja zainteresiranih strani

1. Brez poseganja v člen 22 izvršitveni organ po izvršitvi o svoji odločitvi obvesti osebo, zoper katero je bila izdana odredba o zamrznitvi, in morebitne zainteresirane strani, vključno s tretjimi osebami, ki ravnaajo v dobri veri, o katerih je bil obveščen v skladu s členom 14(6).
2. V obvestilu so vsaj na kratko navedene informacije o razlogih za odredbo o zamrznitvi, organu, ki je izdal odredbo, in obstoječih pravnih sredstvih po nacionalni zakonodaji države izvršiteljice.

Člen 22

Zaupnost

1. Organ izdajatelj in izvršitveni organ pri izvršitvi odredbe o zamrznitvi ustrezno upoštevata zaupnost preiskave.
2. Izvršitveni organ v skladu s svojo nacionalno zakonodajo zagotovi zaupnost dejstev in vsebine odredbe o zamrznitvi, razen za informacije, ki so potrebne za njeno izvršitev. Če izvršitveni organ ne more izpolniti zahteve po zaupnosti, to nemudoma sporoči organu izdajatelju.
3. Organ izdajatelj lahko za zaščito tekočih preiskav od izvršitvenega organa zahteva, da za omejeno obdobje ohrani zaupnost izvršitve odredbe o zamrznitvi.

Člen 23

Trajanje odredb o zamrznitvi

1. Premoženje ostane zamrznjeno v državi izvršiteljici, dokler pristojni organ te države dokončno ne odgovori na odredbo o zaplembi, posredovano v skladu s členom 4, ali dokler organ izdajatelj ne obvesti izvršitvenega organa o kakršni koli odločitvi ali ukrepu, zaradi katerega odredba preneha biti izvršljiva ali se umakne v skladu s členom 30(1).
2. Izvršitveni organ lahko po posvetovanju z organom izdajateljem in ob upoštevanju okoliščin primera predloži organu izdajatelju utemeljeno zahtevo, da omeji obdobje zamrznitve premoženja. Če se organ izdajatelj ne strinja s tako omejitvijo, o tem

obvesti izvršitveni organ in navede svoje razloge. Če tega ne stori v šestih tednih od prejema zahteve, lahko izvršitveni organ prekliče odredbo o zamrznitvi.

Člen 24

Nezmožnost izvršitve odredbe o zamrznitvi

Kadar odredbe o zamrznitvi tudi po posvetovanju z organom izdajateljem ni mogoče izvršiti, ker je bilo premoženje, ki je predmet zamrznitve, že zaplenjeno, je izginilo, je bilo uničeno, ga ni mogoče najti na kraju, navedenem v potrdilu, ali kraj ni bil naveden dovolj natančno, se to nemudoma sporoči organu izdajatelju.

Člen 25

Poročanje

Izvršitveni organ v treh dneh od izvršitve odredbe in na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, predloži organu izdajatelju poročilo o sprejetih ukrepih za izvršitev odredbe o zamrznitvi in njenih rezultatih, vključno z opisom zamrznjenega premoženja in oceno njegove vrednosti.

POGLAVJE IV

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 26

Zakonodaja o izvrševanju

1. Izvršitev odredbe o zamrznitvi ali zaplembi ureja zakonodaja države izvršiteljice, njeni organi pa so edini pristojni za odločanje o postopkih za izvršitev in določanje vseh s tem povezanih ukrepov.
2. Odredba o zamrznitvi ali zaplembi, izdana zoper pravno osebo, se izvrši, čeprav država izvršiteljica ne priznava načela kazenske odgovornosti pravnih oseb.
3. Ne glede na člen 8(2) in (3) država izvršiteljica ne sme namesto odredbe o zamrznitvi ali zaplembi uvesti drugih ukrepov zaradi posredovanja v skladu s členoma 4 in 14, razen če država izdajateljica s tem soglaša.

Člen 27

Obveščanje o pristojnih organih

1. Vsaka država članica do [datum začetka uporabe te uredbe] obvesti Komisijo, kateri organi, kot so opredeljeni v členu 2(8) in (9), so po njeni nacionalni zakonodaji pristojni, kadar je ta država članica:
 - (a) država izdajateljica ali
 - (b) država izvršiteljica.
2. Vsaka država članica lahko imenuje, če je to potrebno zaradi organizacije njenega notranjega sistema, enega ali več osrednjih organov, pristojnih za upravo

posredovanje in prejemanje odredb o zamrznitvi ali zaplembi ter za pomoč pristojnim organom. Države članice o tem obvestijo Komisijo.

3. Komisija da prejete informacije na voljo vsem državam članicam.

Člen 28

Komunikacija

1. Organ izdajatelj in izvršitveni organ se po potrebi med seboj posvetujeta na kakršen koli ustrezen način, da se zagotovi učinkovita uporaba te uredbe.
2. Vsa komunikacija, vključno s tisto, ki je namenjena obravnavanju težav v zvezi s posredovanjem ali verodostojnostjo kakršnega koli dokumenta, potrebnega za izvršitev odredbe o zamrznitvi ali zaplembi, poteka neposredno med državo izdajateljico in zadevnim izvršitvenim organom ali, če država članica imenuje osrednji organ v skladu s členom 27(2), ob sodelovanju s tem osrednjim organom.

Člen 29

Večkratne odredbe

1. Če pristojni organi države izvršiteljice obravnavajo dve ali več odredb o zamrznitvi ali zaplembi denarnega zneska, izdanih zoper isto fizično ali pravno osebo, in zadevna oseba nima zadostnih sredstev v državi izvršiteljici, ki bi omogočila izvršitev vseh odredb, izvršitveni organ v skladu z zakonodajo države izvršiteljice in ob ustreznem upoštevanju vseh okoliščin odloči, katere odredbe se izvršijo.
Navedene okoliščine lahko vključujejo interese žrtev, zamrznjena sredstva, datume posameznih odredb in datume njihovega posredovanja ter relativno težo in kraj kaznivega dejanja.
2. Odstavek 1 se uporablja tudi, kadar pristojni organi države izvršiteljice obravnavajo dve ali več odredb o zamrznitvi ali zaplembi istega dela premoženja.

Člen 30

Prekinitev izvršitve

Organ izdajatelj na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, nemudoma obvesti izvršitveni organ o kakršni koli odločitvi ali ukrepu, zaradi katerega odredba preneha biti izvršljiva ali se iz katerega koli drugega razloga umakne.

Država izvršiteljica prekine izvršitev odredbe takoj, ko jo organ izdajatelj obvesti o navedeni odločitvi ali ukrepu.

Člen 31

Upravljanje zamrznjenega in zaplenjenega premoženja ter razpolaganje z njim

1. Država izvršiteljica upravlja zamrznjeno ali zaplenjeno premoženje za preprečitev zmanjšanja njegove vrednosti in v skladu s členom 10 Direktive 2014/42/EU.
2. Če odredbi o zaplembi ni priložena odločba o odškodnini žrtvi ali če ni drugače dogovorjeno med zadevnimi državami članicami, ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi pomoči pri izterjavi davčnih terjatev v skladu z Direktivo 2010/24/EU

država izvršiteljica z denarjem, pridobljenim z izvršitvijo odredbe o zaplembi, razpolaga na naslednji način:

- (a) če znesek, pridobljen z izvršitvijo odredbe o zaplembi, znaša 10 000 EUR ali manj, pripada državi izvršiteljici;
 - (b) če znesek, pridobljen z izvršitvijo odredbe o zaplembi, znaša več kot 10 000 EUR, država izvršiteljica prenese 50 % zneska na državo izdajateljico.
3. Kadar pravosodni organ države izdajateljice izda odločbo o odškodnini ali povrnitvi žrtvi, zadevni znesek, če ne presega zaplenjenega zneska, pripada državi izdajateljici za namene odškodnine ali povrnitve žrtvi. Z morebitnim preostalom premoženjem se razpolaga v skladu z odstavkom 2.
4. S premoženjem, ki ni denar in ki je bilo pridobljeno z izvršitvijo odredbe o zaplembi, se razpolaga v skladu s pravili iz točk (a) do (e):
 - (a) premoženje se lahko proda. V tem primeru se z iztržkom od prodaje razpolaga v skladu z odstavkom 2;
 - (b) premoženje se lahko prenese na državo izdajateljico. V primeru odredbe o zaplembi denarnega zneska se lahko premoženje prenese na državo izdajateljico samo, če organ izdajatelj s tem soglaša;
 - (c) premoženje se lahko uporabi za zadeve javnega interesa ali socialne namene v državi izvršiteljici v skladu z njeno zakonodajo, če država izdajateljica s tem soglaša;
 - (d) kadar ni mogoče uporabiti točke (a) ali (b), se lahko s premoženjem razpolaga na kakršen koli drug način v skladu z zakonodajo države izvršiteljice;
 - (e) kadar pravosodni organ države izdajateljice izda odločbo o povrnitvi premoženja žrtvi, izvršitveni organ sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev povrnitve premoženja žrtvi. Kadar žrtvi ni mogoče povrniti premoženja, slednje pripada državi izdajateljici za namene povrnitve žrtvi, z morebitnim preostalom premoženjem pa se razpolaga v skladu z odstavkom 2.
5. Organ izdajatelj odločbo iz odstavka 3 in odstavka 4(e) sporoči izvršitvenemu organu. Če v državi izdajateljici poteka postopek za odškodnino ali povrnitev žrtvi, država izvršiteljica ne razpolaga z zaplenjenim premoženjem, dokler se odločba ne sporoči izvršitvenemu organu.

Člen 32

Stroški

1. Države članice ne smejo med seboj zahtevati povračila stroškov, ki nastanejo pri uporabi te uredbe.
2. Kadar ima država izvršiteljica stroške, za katere meni, da so visoki ali izredni, lahko izvršitveni organ predlaga organu izdajatelju delitev stroškov. Organ izdajatelj upošteva tak predlog na podlagi podrobnega opisa, ki ga posreduje izvršitveni organ.

Člen 33

Pravna sredstva v državi izvršiteljici zoper priznavanje in izvrševanje

1. Vse zainteresirane strani, vključno s tretjimi osebami, ki ravnaajo v dobri veri, imajo za ohranitev svojih pravic na voljo pravna sredstva zoper priznanje in izvršitev odredbe v skladu s členom 8 in 17, vključno s tistimi iz člena 8 Direktive 2014/42/EU. Pravno sredstvo se vloži pri sodišču v državi izvršiteljici v skladu z njeno nacionalno zakonodajo. Pravno sredstvo lahko ima po zakonodaji države izvršiteljice suspenzivni učinek.
2. Na sodišču v državi izvršiteljici se ne izpodbijajo materialni razlogi za izdajo odredbe o zamrznitvi ali zaplembi.
3. Pristojni organ države izdajateljice je obveščen o kakršnem koli pravnem sredstvu, vloženem v skladu z odstavkom 1.

Člen 34

Povrnitev stroškov

1. Kadar je država izvršiteljica po svoji nacionalni zakonodaji odgovorna za škodo, ki jo je z izvršitvijo odredbe o zamrznitvi ali zaplembi, posredovane v skladu s členom 4 ali 14, povzročila eni od zainteresiranih strani iz člena 33, država izdajateljica povrne državi izvršiteljici vse izplačane odškodnine na podlagi odgovornosti do zainteresirane strani, razen če in v kolikor je škoda ali kateri koli del škode izključno posledica ravnanja države izvršiteljice.
2. Odstavek 1 ne posega v zakonodajo držav članic o odškodninskih zahtevkih fizičnih ali pravnih oseb.

POGLAVJE V **KONČNE DOLOČBE**

Člen 35

Statistični podatki

Države članice redno zbirajo in vzdržujejo izčrpne statistične podatke zadevnih organov. Zbrani statistični podatki se vsako leto pošljejo Komisiji in poleg podatkov iz člena 11(2) Direktive 2014/42/EU vključujejo:

- (a) število odredb o zamrznitvi in zaplembi, ki so jih države članice prejele od drugih držav članic;
- (b) število odredb o zamrznitvi in zaplembi, ki so jih prejele od drugih držav članic, vendar so njihovo priznavanje in izvrševanje zavrnile;
- (c) število primerov, v katerih je žrtev prejela odškodnino ali ji je bilo povrnjeno premoženje, pridobljeno z izvršitvijo odredbe o zaplembi v skladu s to uredbo;
- (d) povprečno trajanje izvrševanja odredb o zamrznitvi in zaplembi v skladu s to uredbo.

Člen 36

Spremembe potrdila in obrazca

Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 37 v zvezi s kakršno koli spremembo potrdila in obrazca iz prilog I in II.

Člen 37

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo iz člena 36 se prenese za nedoločen čas od *[datum začetka uporabe te uredbe]*.
3. Prenos pooblastila iz člena 36 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 36, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za *[dva meseca]*.

Člen 38

Klavzula o pregledu

Komisija najpozneje do *[pet let od datuma začetka uporabe te uredbe]* predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru poročilo o uporabi te uredbe. Poročilu se po potrebi priložijo predlogi za prilagoditev te uredbe.

Člen 39

Nadomestitev

Ta uredba za države članice, ki jih zavezuje, od *[datum začetka uporabe te uredbe]* nadomesti Okvirni sklep 2003/577/PNZ in Okvirni sklep 2006/783/PNZ.

Člen 40

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od *[datum začetka veljavnosti te uredbe + šest mesecev]*, z izjemo člena 27, ki se uporablja od *[datum začetka veljavnosti te uredbe]*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik